

**אלבום זה מוקדש
לזכרו של
סמל שני מנשה קוממי
בן אביבה ורחמים**

נפל ביום ז' בתשרי תשס"ה (22.09.2004)

אומץ טהור

מילים: מוטי ביטון

בזכרוננו חרוט דמותך, שחיוך קסום בפנייך
כצעיר לנצח נזכורך, זכות וכבוד להכירך.

התושייה שגילית, החמלה בלבך
מוערצת עכשיו מקדשת שמך
למשמע הבשורה... גם הצדק המה!

מלאכי השלום העניקו לך
אומץ טהור ובירכו דרכך
כסימן להם מעשה גבורתך.

צעדת בעוז לדרך אחרונה
במסירות אמונה והקרבה.
היית לנו משוא לגאווה
גיבור עם תמימות וענווה.

נכתב לזכר מני קוממי ז"ל.

ילדותו

מה אברך לו, במה יבורך?
זה הילד? שאל המלאך
מה אברך לו, במה יבורך?
זה הילד? שאל המלאך

וברך לו חיוך שכמוהו כאור
וברך לו עיניים גדולות ורואות
לתפוס בן כל פרח וחי וציפור
ולב להרגיש בו את כל המראות

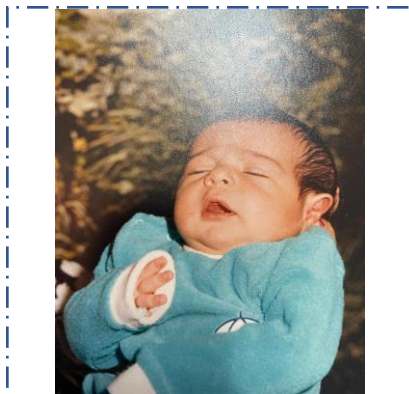
אודות מני

מנשה- המכונה בפי כל מני, נולד בתאריך י"ח באלול תשמ"ה
(04.09.1985) בבית חולים "שערי צדק" בירושלים, בעת היוולדו השמחה
הייתה רבה מכיוון שהיה הבן הראשון שנולד לאחר שלוש בנות.
בגיל שנה וחצי החל מני לבקר במעון "נעמת" **במושב עמינדב**, ובגיל
שלוש עבר לגן ילדים במושב. בגיל שש עלה לכיתה א' בבית הספר
הממלכתי-דתי "מימון" בירושלים ולמד בו עד כיתה ח'.

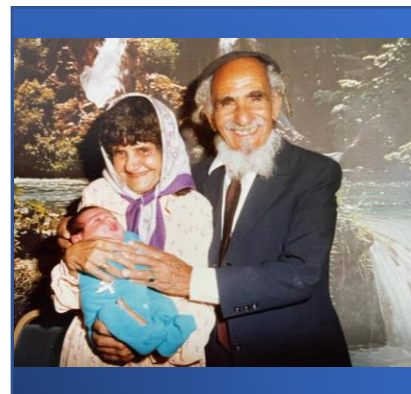
סבא יעקב וסבתא שמחה יעקב

מני

סבא חיים וסבתא זהרה קוממי

מושב עמינדב

עמינדב הוא מושב מדרום מערב לירושלים השייך למועצה אזורית מטה יהודה. המושב שייך לתנועת המושבים. שמו של המושב נקרא על שמו של עמינדב אביהם של נחשון נשיא שבט יהודה ואלישבע אשת אהרון הכהן.

היישוב הוקם ככפר עבודה בשנת 1950 על ידי עולים מתימן על אדמות הכפר הערבי אל-ולג'ה שהועסקו בטיפול בעצי הפרי שנותרו מיותמים. הכפר היה כמה מאות מטרים מהגבול וסבל בתחילתו מבעיות אספקה וביטחון. תחילה התגוררו התושבים באוהלים ובהמשך הובאו עבורם צריפים. ביולי 1951 התגוררו במושב 65 משפחות. מאמצע אוגוסט 1951 הופיעו בעיתונות דיווחים על מצב כלכלי קשה של תושבי עמינדב הסובלים חרפת רעב. צינור המים הביא ליישוב אך רק מעט, ונשות הכפר היו צריכות לשאוב מים מהבאר שבכפר הנטוש וולג'ה. בנובמבר 1951 הועברו 17 משפחות מתושבי המקום למקומות יישוב אחרים, לאור סכסוך בין שתי חמולות במקום. הסכסוכים במקום נמשכו גם לאחר מכן והביאו לקטטה המונית בפברואר 1953.

בסוף 1954 הונח צינור להובלת מים לעמינדב, אך בעיות המים שבו לעמינדב בעקבות תקלה במשאבה.

משפחתו

למני 7 אחים עינב,
חגית, לירון, חיים, חן,
אור ויעקב.

בתמונות מני עם אחיו ואחיותיו
אבא, סבא וסבתא

במקור משפחתו של מני מתימן ועירק
הוריו של מני נולדו בישראל.

מני עם הוריו אחיו ואחיותיו

מספרים על מני מנשה - משפחתו

מני היה ילד שקט ועדין, בעל אופי נינוח ורגוע. הוא מגנט את כל הסובבים אותו בחיוכו הכובש והיה חברותי ואהוב על כולם. ילד אכפתי המכבד את הזולת ובייחוד אנשים מבוגרים. גם בבגרותו השפיל את מבטו בעת שיחה עם מבוגרים ממנו. הנתינה והעזרה היו חלק ממנו.

מני אהב מאוד כדורגל, שיחק במושב עם הילדים והמבוגרים, ומגיל שמונה החל להתאמן בקבוצת הילדים של בית"ר ירושלים. בגיל עשר עזב את הקבוצה עקב מחלת הכליות של האב.

מני עם אחותו בחג השבועות

תמונות מבר
המצווה של מני

מני עם סבא וסבתא

מני עם אביו רחמים

מני עם אימו אביבה

שמור על העולם

דוד ד'אור

מילים ולחן: דוד ד'אור

תשמור על העולם ילד
יש דברים שאסור לראות
תשמור על העולם ילד
אם תראה, תפסיק להיות
גיבור של העולם ילד
עם חיוך של מלאכים
תשמור על העולם ילד
כי אנחנו כבר לא מצליחים.

תשמור על העולם ילד
אל תגזים במחשבות
כי כמה שתדע יותר ילד
אתה רק תבין פחות
ובשעה מסוימת
נסגרות כל הדלתות
וכל האהבה נגמרת
רק אתה ממשיך לתהות.

www.ck12.org

בגרות

מה אברך לו, במה יבורך?
זה הנער? שאל המלאך
מה אברך לו, במה יבורך?
זה הנער? שאל המלאך

וברך לו רגליים לרקוד עד אין סוף
ונפש לזכור בה את כל הלחנים
ויד האוספת צדפים עלי חוף
ואוזן קשובה לגדולים וקטנים

מני למד בפנימייה הצבאית לקציני ים ותיכון "אורט ימי

באשדוד"

בחר ללכת לשם כי רצה מסגרת קדם צבאית ומאוד אהב את הים.

מני עם חבריו לפנמיה (מני השני מימין לשמאלו ויקי)

אורט ימי אשדוד

שהגלים מתחזקים החזקים מתגלים...

בית הספר הטכנולוגי לקציני ים, אורט אשדוד הוא בית ספר ימי תיכוני ועל-תיכוני, המחנך ומכשיר בנים ובנות לתפקידי פיקוד וקצונה בחיל הים ובצי הסוחר. בית הספר שוכן לצד החוף הצפוני של אשדוד, על שפת נחל לכיש ולמרגלות גבעת יונה (מגדלור).

הסמל הישן של בית הספר. המלל:

בית ספר ימי אשדוד, אורט ישראל

בספר המחזור של בית הספר נכתב עליו:

"צעיר בחורף תמיד לובש

השם ויקי את הלב שלו כובש

בית"ר ירושלים אצלו במים ובאש

כשהוא עם הכדור זה מחזה מרגש".

ועוד: "אולי הוא נראה תמים ושקט

אבל כל השיעור הוא רק מפטפט

'זנגה' זה שמו השני, והמיוחד

כנראה שציון יקרא לו כך לעד.

ילד נחמד ומקסים

וכל הזמן עם חיוך על הפנים".

בגיל 17 החל קשר עם ויקי אזולוס, תלמידה בבית הספר שבו למד,
הקשר בניהם נרקם לאיטו והתפתח לאהבה גדולה לחברות אמיצה
**"הייתה בנינו אהבה מיוחדת, אהבה שלא רואים כל יום, אהבה שלא
תלויה בדבר"**

ויקי: הכל התחיל בביה"ס כשהיינו ילדים בני 16, שנה שלימה לא היה בנינו שום קשר מעבר ל"שלום שלום".

אני שהייתי חדשה בבית הספר עם האף למעלה, כי כולם היו סביבי, שחקתי אותה מעל כולם, אבל תמיד הסתכלתי עליך מהצד ואמרתי שאתה כה יפה וחמוד ושהביישנות שלך מסקרנת אותי. כך עברה שנה, יצאנו לחופש הגדול וחזרנו לעוד שנה, ואז התחיל הסיפור האמתי...

אני שאמרתי שתהיה שלי עבדתי על זה חודשים, שלחתי לך מכתבים והייתה מחזיר לי, וככה זה נמשך מכתב אחרי מכתב.

אתה הילד הטוב והביישן ואני הילדה הרעה והפראית- לא הולך ביחד. חשבת שאני עושה צחוק ולא באמת מתכוונת לזה ברצינות אבל אותי זה משך יותר, במשך הזמן הרגשתי שאני מתאהבת בך יותר ויותר. במכתב אחר כתבת שאתה מפחד להיפגע ממני ואני כולי נמסתי והבנתי שיש עוד תקווה ושנהיה ביחד.

לא הרפיתי והמשכתי לשלוח לך עוד מכתבים עד שנמאס לי כבר ובאתי אליך ואמרתי לך שאני באמת אוהבת אותך ושאני לא יפגע בך לעולם, ואתה הייתה בשוק.

אחרי כמה ימים התקשרת אלי ודברנו שעות. אמרת לי שגם אתה אוהב אותי למרות הפחד להיפגע ושאתה רוצה שניה ביחד.

התאריך היה אז ה-5.1, מאותו היום הייתי הכי מאושרת בעולם, הילד שאהבתי היה איתי!

13/2/03

ה'ס"ב

עיוקי אהובתי

ככל שעובר הזמן אולי אהבה יותר
ועדיין נסיכתי בחיים אנצ'לא אולי
בעולם אני חושב שאני ואני אחרי הצבא ביחד
למרות שעמוק בקרב הלב גמדי ישנו הפחד
הפחד שהדבר לא יספיק וג'אני האהבה
באלה המרחק או באלה סתם מריבה
אבל אסור לחשוב על הדברים הרעים
כי אם חושבים הם בסוף מגשמים
אז נזיתי להייד לך כמה דברים
אני שמח מאוד שניני חברי
שאני אילק אני הכי מאושר שיש
למרות שפעמים את מעצבן ואני רותח כואב
אבל בחיים גמדי חייב להיות ויכוחים
ויכוחים שאומרים שיש בינו אהבה והחיים יפים
אם הגשמת חלום מאין
ולצדק תמיד חושב להיות
יום אהבה שמח אהובתי
חבל שאת לא נמכת איתי
אבל את גמדי בקרב הלב
כי רק אולי אני אהבה !!!

אני מוסיף לך
מכל הלב
כי רק אולי אהבה

מני עם אחיו הקטנים

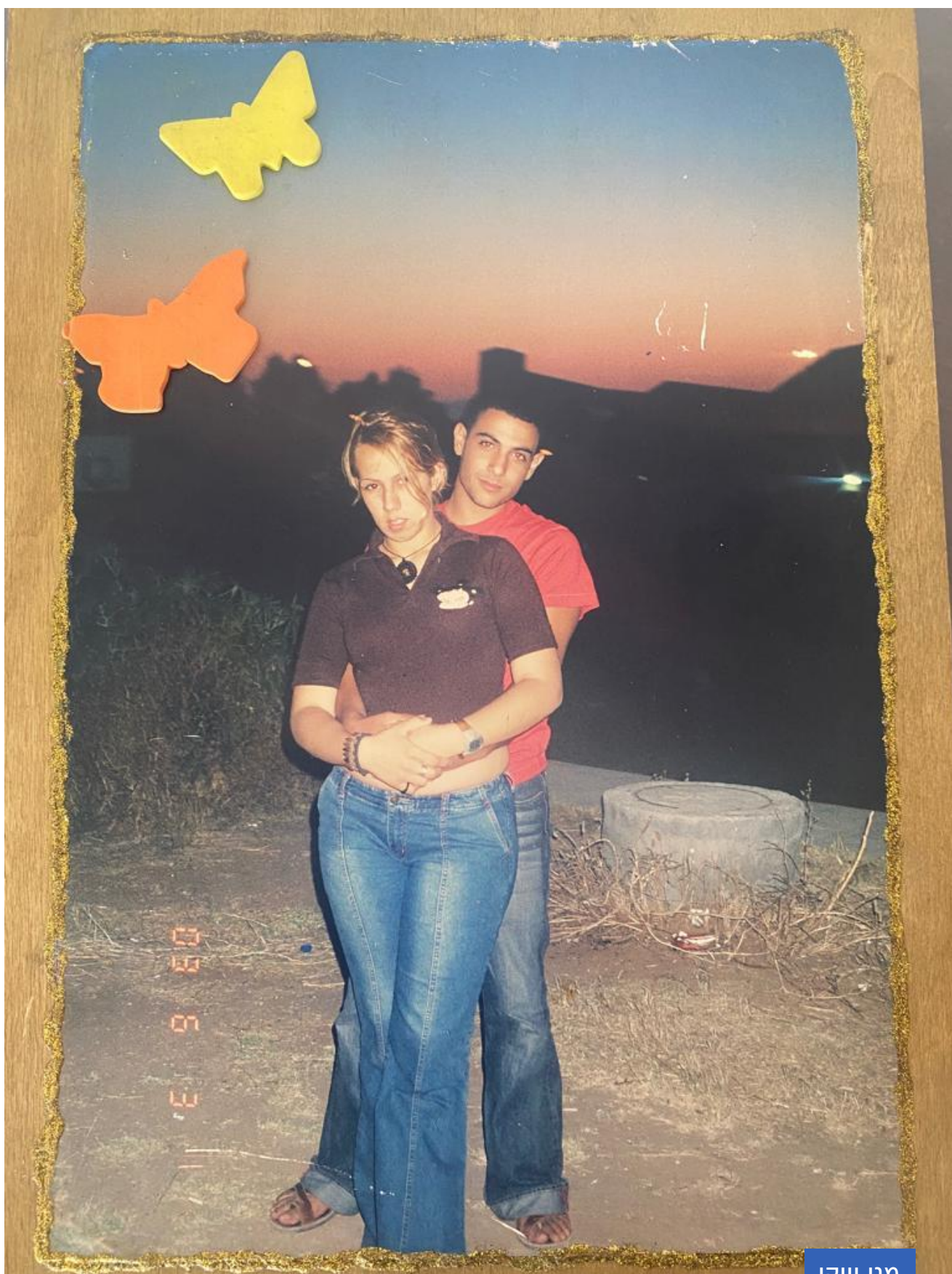
מני עם סבא וסבתא (אבא)

כאשר סיים את לימודיו החליט מנשה לעבוד עד מועד גיוסו לצבא, ולעזור להוריו מבחינה כלכלית כך נהג גם במהלך חופשות הקיץ. הוא עבד כמלצר, ברמן ובצביעת בתי ספר. מעסיקיו העריכו מאוד את אחריותו, עד כדי כך שניתן לו רכב לשיווק ולהפצת קייטרינג, על אף גילו הצעיר.

**מני היה עלם צנוע, בישן, שקט וממעט
במילים, אהב לשיר מוזיקה ים תיכונית,
מוזיקה יהודית ומוזיקת קודש. הוא הקרין
רוגע, וחזותו המרשימה שיקפה את
אישיותו העדינה והנדירה. הוא היה בעל
חוש הומור וחיוך מקסים.**

מספרים על מני מנשה - משפחתו

אביו של מני מספר כי מני היה אמור לצאת לטיול שנתי לשלושה ימים לאילת ב-11.11.01, טרם נסיעתו ביקש מאביו כי ישאיל לו טלפון נייד לטיול, על מנת לאפשר לו קשר זמין עם המשפחה כל הזמן. הצעתי לו את מכשיר הטלפון האישי שלי, מני התעקש שלא לקחת את המכשיר שלי ואמר לי "אבא אתה זקוק לנייד יותר ממני" כמה שזה היה נכון! כשעה וחצי אחרי יציאתו של מני לטיול התקשרו אלי מבית החולים הדסה עין כרם והודיעו לי שיש לי כליה להשתלה.

מני וויקי

15-6-03

-לנשמת-

בבוקר מתעורר, שומע לי כוס קפה
רואה פתאום מולי אדם כל-כך יפה
אדם חמוץ וכל-כך מתוק
שאפילו בעצב אדם לי לחיוב
לפעמים הוא עצבני ולפעמים עצוב,
אבל אני אוהב אותו וזה מה שחשוב
האדם הזה בשבילי הוא הכל
כמו איזה ממרק שקא לי לאכול ...
אם עדיין לא הבנתי, האדם הזה הוא - את ...
הילדה הכי יפה שגשגילי היא האחת!

לאהבה חיי - ויקי אצאאלוס (נצח)

אוהב אותך לנצח,
מני.ק.

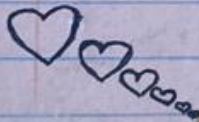

מכתב שכתב מני לויקי

לאהובת ...

כשאת מביט בק נצורה זה עולם אי סוף
אנשים כשפניך מתייבות מולי זה עולם
אי אולי אולי החיוך שלך כה מיוחד
ואני רוצה לנמק אצלך בכל דבר
הן אצלך שלך אני נמשך בכל דבר
אני אי רגע אהבתי לנמק אצלך
מאוד, את מביט אני מרגיש זה
שמעתי לאהבה ביופיה את הקסם
ואהבתי אי אולי אולי, אהבתי אתך
אני קורא בשמך את יארה יפה לא
אני יותר יפה ממך הסתכלתי אצלך
ושקלתי בקסמך אן אהבתי חלומות
ביום וגם בלילה ממך לאהבה ...

אהבה

אהבה

אהבה ...

אח שלי משה פרץ

מילים ולחן: דורון מדלי

אח שלי, חבר יקר
שומר סודותי בחושך
הלב שלי, הלב שלך
הולמים באותו הדופק
מה שעברנו בדרך
רק שנינו יודעים לספר
אתה אח שלי, אתה חבר

אתה לי דם בעורקים
הולך איתי למרחקים ולא עוזב
אני חולם איתך חיים
והשירים שלך שמורים אצלי בלב
אני אוהב אותך, כל כך אוהב אותך
אני אוהב אותך, כל כך אוהב

אח שלי, חבר יקר
היום חשבתי עליך
איפה אתה, אם טוב לך
תביא חיבוק לאחריך
בוא אלי הערב
נשב, נצחק, נדבר
אתה אח שלי, אתה חבר

אתה לי דם בעורקים
הולך איתי למרחקים ולא עוזב
אני חולם איתך חיים
והשירים שלך שמורים אצלי בלב
אני אוהב אותך, כל כך אוהב אותך
אני אוהב אותך, כל כך אוהב

צבא

זה העלם? שאל המלאך
מה אברך לו, במה יבורך?
זה העלם? שאל המלאך

וברך כי ידיו הלמודות בפרחים
יצלחו גם ללמוד את עוצמת הפלדה
ורגליו הרוקדות את מסע הדרכים
ושפתיו הערות את מקצב הפקודה

מתגייסים...

מני התגייס לצה"ל ב-31.3.2004. הוא ביקש להיות לוחם והתקבל למשמר הגבול. מני שאף להיות קצין. אחרי ארבעה חודשי טירונות, שובץ למג"ב (משמר הגבול) ירושלים שלא נחשב מסוכן במיוחד, ומני התאכזב משום ששאף לשרת בתפקיד הקרבי ביותר.

מני (משמאל) עם חברו לצבא

משמר הגבול (מג"ב)

משמר הגבול או בראשי תיבות: מג"ב, הוא כוח משמר גבול וז'נדרמריה, הזרוע המבצעית של משטרת ישראל, שמטרתה למנוע ולסכל פעולות טרור, לבצע פעילות שיטור וביטחון שוטף במרכזי ערים ובאזורים הומי אדם, להילחם בפשיעה חמורה, למגר את תופעת שוהים בלתי חוקיים, למנוע הפרות סדר ועוד. מג"ב הוא כוח רב-תכליתי המסייע למשטרת ישראל ולצה"ל בטיפול בבעיות שבתחומי התמחותו, ומשמש גם כעתודה מרכזית להתערבות מיידית באירועים. התפקיד כולל שימוש באמצעים טכנולוגיים, נשק, כלי רכב שונים, ביניהם ג'יפים, טרקטורונים ואופנועים מוסוים / גלויים ועוד

משמר הגבול הוקם בתחילה במסגרת צה"ל כחיל הספר שהיה קיים חודשים מספר לאחר קום המדינה ועסק בשמירת גבולות, והוקם רשמית כחיל משטרה בשנת 1953. מאז הקמתו עסק מג"ב בתפקידים רבים ומגוונים והוא כוח ורסטילי המבצע משימות מסוגים רבים.

יחידות מג"ב פרושות בכל רחבי ישראל, ובכל מקום הם כפופים למפקד האזור בו הם משרתים, כאשר ברוב חלקי הארץ הם כפופים למפקד המחוז המשטרה וביהודה ושומרון — למפקד אוגדת איו"ש (לפיקוד צה"ל).

מני עם חבריו במג"ב

בתמונות:
מני עם חבריו בטירונות

במשמר הגבול מגוון רחב של יחידות וביניהם:

פלוגות הבט"ש (ביטחון שוטף) - פלוגות המשמשות לביטחון שוטף, המהוות את עמוד השדרה של משמר הגבול, מבצעות פעילות מבצעית באזורי חיכוך (איו"ש, ירושלים ועוטף ירושלים) באמצעות סיורים רכובים, רגליים, תצפיות, מארבים, מחסומים ועוד.

יחידות היסמ"ג (יחידות סיור משמר הגבול) - יחידות ללחימה בפשיעה הפועלות באמצעות איסוף מודיעין, בילוש, מארבים ועוד. פועלות באבטחת אירועים, ריכוזי קהל, הפרות סדר, באירועי חומ"ס (חומרים מסוכנים) ועוד.

יחידות מסתערבים (ימ"ס) - יחידות עילית מיוחדות ללחימה בשיטות הסוואה והסתוות, המאפשרות היטמעות בשטח ופעולה בתוכו.

החטיבה הטקטית - חטיבה למבצעים מיוחדים של משמר הגבול, ייעודה לטפל באירועי טרור, הפרות סדר וסיוע מבצעי למחוזות משטרת ישראל בלחימה בתופעות פשיעה חמורות.

מספרים על מני מנשה - אחיה ישראל גריידי

מני קוממי הי"ד היה איתי בפלוגת ארז במחזור גיוס מרץ 2004 והיה בפלוגה ה' במג"ב ירושלים. לאחר מכן שאני שירת איתי גם במזרח ירושלים בפלוגה כ'. שמרתי איתו כמה ימים לפני שנהרג בקור של ירושלים ולא הייתי לבוש טוב ולא אשכח איך שהוא התעקש לתת לי את המעיל שלו למרות שלא רציתי ואמרתי לו אבל מה איתך. הוא היה בחור כל כך טוב, נשמה טובה. לא זכור לי בחיים שהוא רב עם מישהו בפלוגה או שהיה לו קטע של עצבים או קללות, פשוט מלאך. והקדוש ברוך הוא לקח אותו קורבן בשביל כל עם ישראל, לכפר עלינו.

מספרים על מני מנשה – אלי צ'קול

חברו לשירות הצבאי

מני השתדל לסיים את הטירונות בהצטיינות וחלם להתקבל לקורס מ"כים ולתפקידי בילוש. ואכן, הוא הגיש בקשה לקורס מ"כים, אבל לרוע המזל לא הספיק להגיע לקורס, שאיפותיו נקטעו באֶבֶן בפיגוע הנורא.

מני עם חבריו לצבא

מתוך דברים שכתב רועי, חבר מהצבא, שהכיר
את מני בחודשיים האחרונים לחייו:
"... חודשיים בהם זכיתי להכיר אדם נפלא –
אותך מני – עם החיוך התמידי שלעולם לא
נמחק לך מהפנים. רק עכשיו במבט לאחור
אני מודה לאלוהים על השבתות שלא היינו
אמורים לסגור וסגרנו ביחד, הרווחתי עוד כמה
שעות בחברתך... אני זוכר איך ביום הולדתך,
ביום שישי בערב היינו במשמרת בעיר ושרת
ורקדת כמו משוגע. ואיך שקראנו אחד לשני
'טירון מצ'וקמק', ואיך שביום הפיגוע קיבלת
את האם-16 המקוצר ואמרת לי שאתה לא
מתלהב מהמקוצר כמוני וכמו החברים שקיבלו
אותו כבר מזמן..."

נפילתו

מה אברך לו, במה יבורך?

זה הגבר? שאל המלאך

מה אברך לו, במה יבורך?

זה הגבר? שאל המלאך

נתתי לו כל שאפשר לי לתת

שיר, וחיוך, ורגליים לרקוד

ויד מעודנת, ולב מרטט

ומה אברך לך עוד?

הפיגוע

ביום ז' בתשרי תשס"ה (22.9.2004) ניצבו מני וחברו רב-שוטר ממויה (יונתן) טהיו, בעמדת הבידוק של תחנת ההסעה בצומת הגבעה הצרפתית בירושלים. הייתה זו שעת אחר הצהריים, מתחם התחנות היה עמוס בעשרות אזרחים וחיילים, הם הבחינו בבחורה פלסטינית לבושת שחורים, עטויה רעלה ונושאת תיק, המנסה לעקוף את העמדה. היא עוררה את חשדם, הם הורו לה לעצור ויצאו מהעמדה לבדוק אותה. הצעירה סירבה לפתוח את תיקה, שלאחר זמן התברר שנשאה חמישה קילוגרם של חומר נפץ, אותם התכוונה לפוצץ בתוך ההמון. עיכובה על ידי מני וחברו גרם לכך שהמחבלת הפעילה את מטען החבלה מוקדם מהמתוכנן. כך בלמו מני וחברו את המחבלת בגופם ועל כך שילמו בחייהם ומנעו פיגוע קשה יותר וחייהם של אזרחים רבים ניצלו. כשלושים בני אדם נפצעו בפיגוע רובם באורח קל. מני, שנפצע אנושות, הובהל לבית החולים הסמוך, "הדסה" הר הצופים, אולם נפטר מפצעיו. גם רב-שוטר ממויה (יונתן) טהיו נהרג בפיגוע. הזרוע הצבאית של הפת"ח, "גדודי חללי אל-אקצה", קיבלה את האחריות לפיגוע.

צומת הגבעה הצרפתית

הגבעה הצרפתית, בשמה הרשמי גבעת שפירא, היא שכונה בצפון מזרח ירושלים, שנוסדה בשנת 1971, על שטח שנכבש מירדן במלחמת ששת הימים. היא נבנתה, יחד עם השכונות גבעת המבתר, רמת אשכול ומעלות דפנה, במסגרת תוכנית שכונות הבריה ליצירת רצף התיישבות עברי בין ירושלים המערבית להר הצופים, שהיה עד מלחמת ששת הימים מובלעת ישראלית בתוך השטח הירדני.

הגבעה הצרפתית שוכנת על גבעה בגובה של 838 מטר, מה שהופך אותה לשכונה גבוהה יחסית לשכונות ירושלים, ולגבוהה ביותר באזור צפון העיר. בצפון היא גובלת בכביש 1 ושכונת שועפט.

בגבעה הצרפתית ישנה אוכלוסייה מגוונת, בעבר רוב תושבי השכונה היו חילונים ומיעוט דתיים אך מתחילת שנות האלפיים הרבה זוגות צעירים דתיים וחרדים מתגוררים בשכונה, בשכונה מתגוררות כמה עשרות משפחות ערביות. רוב המשפחות הערביות גרות ברחוב ג'ורג' אדם סמית - רחוב שלפני מלחמת ששת הימים היה רחוב קטן בסמוך לשכונת שייח ג'ראח הערבית ובמהלך בניית שכונת הגבעה הצרפתית הוכלל בשטחה. הרחוב הוקם בשנת 1948 בידי משפחות פליטים מהכפר ליפתא, על אדמה שבבעלותן במקום. במהלך העשור הראשון של המאה ה-21, הוכפל מספר הבניינים ברחוב זה בשל הגידול הטבעי באוכלוסייתו. חלק מהמשפחות הערביות עברו אל השכונה משכונות ערביות במזרח ירושלים וכן מהגליל.

ויקי: מאמי, התאריך היום ב-22 בספטמבר 2004 השעה 16:00 ואני בבסיס, שמעתי שבירושלים היה פיגוע משהו לא מפתיע במיוחד לצערי. פתאום אביבית מתקשרת אליי ומספרת לי שהיה פיגוע בגבעה הצרפתית ושאתה עובר שם. ניתקתי ממנה והתקשרתי אליך הטלפון צלצל אבל לא ענית. חשבתי אולי אתה ישן ותחזור אליי. לא הפסקתי לדאוג והתקשרתי לבית שלך ואמרו שדיברו איתך ושהכל בסדר. נרגעתי והלכתי לישון חשבתי שהכל בסדר. לא עוברת חצי שעה ואביבית שוב מתקשרת ושואלת אם דיברתי איתך ואני אומרת לה שהתקשרתי לבית ואמרו לי שהכל בסדר. ואז היא פשוט אומרת לי: "ויקי, מני היה בפיגוע. באותו הרגע קמתי ורצתי אל הטלוויזיה, הראו את המקום של הפיגוע אמרו שיש 2 הרוגים אבל לא אמרו שמות. הדמעות התחילו לרדת בלי לעצור קיוויתי שאולי היא טועה ואתה בסדר, לא עברו יותר מ-10 דקות שהיו נראות כמו נצח לגלות שזה חד משמעי ושאתה ההרוג בפיגוע שאתה החייל שהציל עשרות אנשים בטרמפיאדה המקוללת הזאת. באותו רגע חרב עליי עולמי חלק ממני נלקח לעולמי עולמים ולא ישוב אליי לעולם. לא ידעתי מה לעשות הייתי מלוכלכת לא ידעתי איפה אני נמצאת. לא רציתי להאמין והמשכתי להתקשר אלייך בתקווה שזאת טעות ואולי תענה - אבל לא ענית.

השעה 18:00 בחדשות מראים את הפיגוע ואני בהלם לא מדברת, לא בוכה, רק מסתכלת פשוט כמו אילמת, מראים את הגבעה מראים את האנשים ובסוף את השמות של שני החיילים שאחד מהם הוא אתה - הנסיך שלי. מכאן הבנתי שזה אמיתי ושהכל נגמר. הדמעות לא הפסיקו לרדת הלב פסק לרגע והתקשה להאמין, מאותו רגע הבנתי שלא אראה אותך יותר ולא אחוש את מגע ידיך וחום ליבך, ומה שהכי קשה לי בעולם שלא אראה את פניך וחיוךך לעולם.

סמל שני ממויה-יונתן טהיו בן יזבניש ויוסף

חבר לצבא נפל עם מני בגבעה הצרפתית בירושלים

יונתן נולד ביום ח' באלול תשמ"ד (5.9.1984) באתיופיה. בשנת 1991 עלה לארץ עם משפחתו ב"מבצע שלמה" וזכה בשמו הישראלי: יונתן.

בסוף חודש מרס 2004 התגייס ממויה ל"משמר הגבול". לאחר ארבעה חודשי טירונות והכשרה החל את שירותו בפלוגה י"א של מג"ב בירושלים וזכור כחייל נאמן, חייכן וקצת ביישן, שהיה מוכן לעזור לכולם וכולם היו עוזרים לו.

ובתום שירותו הסדיר תיכנן לחתום קבע ואף חלם להיות קצין בצה"ל. הוריו, שדאגו לו מאוד, הפצירו בו שלא ישרת בתפקיד מסוכן, אך ממויה שב והרגיע אותם באומרו: "אני אשרת את המדינה כמו כולם, ואחזור הביתה בשלום."

שבועיים לאחר שחגג את יום הולדתו העשרים, נפל ממויה בפעילות מבצעית בירושלים.

ממויה יונתן טהיו

ויקי: התאריך היום 23 בספטמבר 2004 השעה 9:00 בבוקר
אני בדרך אליך עליתי לרכבת בלי לחשוב על כלום רק אני ואתה בתוך בועה
רכבת מלאה באנשים וכל אחד עסוק בעצמו. התיישבתי ליד החלון ובהיתי בכל
מה שקורה בחוץ, איך הכל פורח, הכבישים מלאים כרגיל, הבתים נראים בדיוק
אותו דבר כמו אתמול שום דבר לא השתנה בחוץ רק אצלי מה שהיה עד
אתמול לא יחזור לעולם.

אני לא בוכה.

מתיישב מולי אדם רגיל ושם עיתון עם התמונה שלך על השולחן.

אני מסתכלת ורואה אותך מביט עליי בעיניים הנוצצות שלך
אני לא מאמינה מה אתה הנסיך שלי עושה בעיתון במודעות אבל,
"גיבור" היה כתוב אבל תגיד לי אתה-

מה שווה לי שהיית גיבור ועכשיו אתה כבר לא איתי?!

התחלתי לבכות..

הנסיעה ממשיכה והיא לא נגמרת לי, אני נרגעת קצת ומנגבת את הדמעות.
השעה -14:30 ואני בכניסה למושב אני רואה מודעת אבל עם השם שלך ולא
מאמינה.

לא מאמינה שאני בא לבית שלך ואתה לא בבית או שאני מחכה בכניסה
למושב אתה לא בא לקחת אותי כמו תמיד.

הגעתי לבית וראיתי את כל האנשים יושבים בחוץ ובפנים,
הרבה פרצופים מוכרים שמסתכלים עלי כאילו מה אני עושה כאן בלעדיך הרי
תמיד הינו ביחד.

ויקי: התחלתי להתקדם לכיוון הכניסה של הבית והרגשתי שאני לא יכולה ללכת כאילו משהו עוצר אותי ותופס אותי כדי שאני לא אכנס לשכול.

המשכתי ללכת נכנסתי לבית וראיתי את התמונה שלך עומדת ליד הטלוויזיה מסתכלת עלי ועל כל מי שנכנס הביתה.

לידה עמדה התמונה שלנו התמונה שלי ושלך מחובקים כמו בימים היפים יצאתי החוצה יושבת על המעקה איפה שאני ואתה הינו יושבים מתחבקים ומדברים אבל הפעם ישבתי לבד – בלעדיך בפעם הראשונה.

היו מסביבי המון אנשים אבל לא ראיתי כלום דמיינתי רק אותך מולי, כמו בתורבועה גדולה, כאילו אין מסביבי אף אחד.

השעה 15:30 והמכונית הגדולה הזאת עם הסמל של המשטרה, שהיית כל כך גאה בו נכנס למושב, עומד ליד הבית ובתוכו הארון שמהיום זה הבית החדש שלך, ומצידי הארון יושבים החברים שלך, הרב קורע לאבא, אמא, ולאחים שלך את הבגדים ואני רוצה גם לקרוע ואומרים לי אסור!

אני לא מבינה, לקרוע לי ת'בגד אסור ולקרוע לי את הלב מותר?

אני מסתכלת על הארון ולא מאמינה שאתה בתוכו עטוף בדגל ישראל, נשכבתי על הרצפה ורציתי שהאדמה תכסה אותי ותיקח אותי אל אותו מקום חדש שאליו אתה הולך עכשיו. המכונית החלה לנסוע וכולם אחריה שיירה ארוכה עד בית העלמין.

הגענו לבית העלמין כולם נכנסו ולא נותנים לי לעבור, תופסים אותי כדי שלא אפול, אבל הם לא מבינים שאני חייבת להיות איתך, הלוויה התחילה ואני עוד מאחור, הכניסו אותך לבור ואני עדיין מאחור מחזיקים אותי לא נותנים לי לעבור.

מני מלאך שלי, אני רוצה, אני רוצה להיות לידך עכשיו, אני חייבת.
התחלתי לרוץ ולדחוף עד שהגעתי אליך, אני יושבת על ערימת החול, מולי
חתיכת פלסטיק עם השם שלך אני מסתכלת ולא מעקלת שהיום קברתי את
אהבת חיי, הבן אדם הכי מושלם בעולם. הרב אומר קדיש, קוראים לך הספד,
אנשים מתחילים לשים לך פרחים על ערימת החול הזאת, ולאט לאט הכל
נעלם בין הפרחים.

אני נוגעת בחול מדמיינת שאני נוגעת בך ושאתה עדיין איתי אני נשכבת
לידך בפעם האחרונה,
רק שהפעם אתה לא מחזיר לי חיבוק גדול ונשיקה כמו שתמיד היית עושה
שהייתי שוכבת ליד.

אני מרגישה שמשוה מושך אותי באותו רגע, דוחף אותי אחורה, כאילו מצד
אחד אתה אוהב אותי ורוצה שאני אהיה איתך, ומצד שני אומר לי לקום
ולהתאושש להמשיך האלה להיות חזקה כמו שתמיד הייתי.

אנחנו חוזרים הביתה ושוב התמונה הזאת שמסתכלת עליי וקוראת לי,
האנשים האלה שמסתכלים עליי במבט מרחם, אני יושבת בספה מחכה
שאולי תבוא שתיכנס ותגיד לי 'בואי נלך' 'בואי לאכול' אבל לא.

אני שומעת רק אנשים ורעש, אני עוד פעם נכנסת לבועה ואומרת לעצמי מה
אני עושה פה שמני לא כאן?! בחיים לא קרה מצב כזה שמני השאיר אותי
לבד בבית תמיד הוא היה איתי או שהיינו הולכים ביחד.

ועוד הפעם אנשים נכנסים ויוצאים, הזמן לא עובר, כאילו הכל נעצר מהיום
החיים שהיו פעם לא יחזרו לעולם בימים שיבואו יהיו ריקים בלעדיך...

שושנים עצובות

מילים ולחן: עידן רייכל

שם בהרים שמעל הכפר שלנו
יש שם גן של שושנים
מחר אצא לי השכם בבוקר
עם ציוץ הציפורים
אביא לאהובי משם פרח
משדה האדומים
אדע, אני שלו והוא שלי לעולמים.

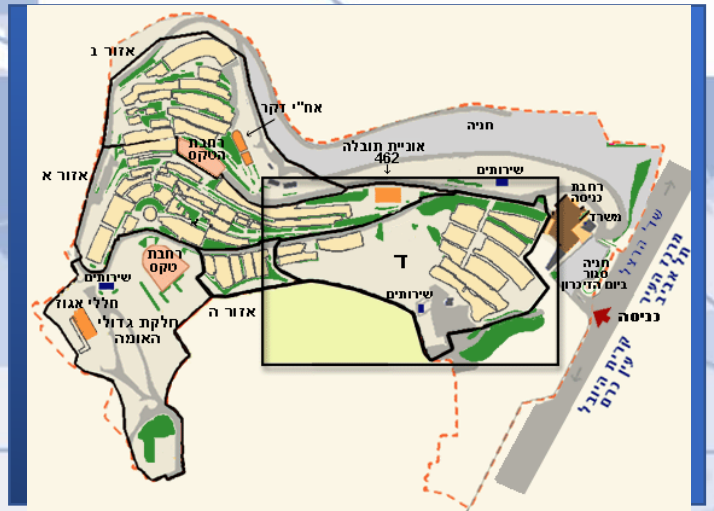
ירדתי מההר לכפר שלנו
בשערי שושנים
אך אהובי לא בבית
שקט בין החדרים
שם בנהר שליד הכפר שלנו
אהובי בלילה לא חזר
מצא לו אהובה אחרת וליבי נשבר.

הו, אלוהים תעשה שיבוא
מחכה ביום ובלילה
לא, אין לי כח שעוד יום יבוא
שושנים עצובות, והוא לא פה.

יִזְכֹּר עִם יִשְׂרָאֵל אֶת בְּנָיו וּבָנוֹתָיו הַנָּאֲמָנִים וְהָאֲמִיצִים,
חֵילִי צָבָא הַהֲגָה לְיִשְׂרָאֵל,
וְכָל לִוְחָמֵי הַמַּחְתָּרוֹת וְחֲטִיבוֹת הַלְּוָחִמִּים בְּמַעֲרָכוֹת
הָעַם,
וְאֲנָשֵׁי קְהֵלוֹת הַמּוֹדִיעִין, הַבִּטְחוֹן, הַמְּשֻׁטָּרָה וְנִשְׁרוֹת
בְּתֵי הַסֵּהָר,
אֲשֶׁר חָרְפוּ נַפְשָׁם בַּמִּלְחָמָה עַל תְּקוּמַת יִשְׂרָאֵל,
וְכָל מִי שֶׁנִּרְצָחוּ בְּאֶרֶץ וּמְחוּצָה לָּהּ בְּיַד מְרַצְחִים
מְאָרְגָּנֵי הַטֵּרוֹר.
יִזְכֹּר יִשְׂרָאֵל וַיִּתְּכֶרֶךְ בְּזֶרְעוֹ וַיַּאֲבֵל עַל זֵיו הָעֲלֻמִּים
וְחֻמַּדַּת הַגְּבוּרָה וְקִדְשַׁת הָרָצוֹן וּמִסִּירוֹת הַנֶּפֶשׁ
שֶׁל הַנִּסְפִּים בְּמַעֲרָכָה הַכְּבֵדָה.
יְהִי חֲלָלִי מַעֲרָכוֹת יִשְׂרָאֵל עֲטוּרֵי הַנִּצָּחוֹן
חֲתוּמִים בְּלֵב יִשְׂרָאֵל לְדוֹר דּוֹר.

אזור א

אזור ה

ד

שירותים

צפון

עֵיטוֹר הַמוֹפֶת

מוענק בזאת לפי חוק העיטורים במשטרת ישראל

לסמ"ש/ח מנשה קוממי ז"ל מ.א. 74355827

סמ"ש/ח מנשה קוממי ז"ל שירת במג"ב ירושלים.

בתאריך 22.9.04, בעת שסמ"ש קוממי ז"ל, יחד עם שוטר נוסף, היו במשמרת בנקודת ביקורת הגבעה הצרפתית בירושלים, הגיעה מחבלת מתאבדת למקום, וניסתה לעקוף את נקודת הביקורת, על מנת להגיע לתחנות האוטובוסים, ולגרום להרג של אזרחים.

סמ"ש/ח קוממי ז"ל והשוטר הנוסף התעקשו לבדוק את המחבלת, ומנעו את מעברה. במהלך בדיקתה על ידי סמ"ש/ח קוממי ז"ל והשוטר הנוסף, הפעילה המחבלת את המטען, והם נהרגו.

עיטור המופת מוענק לסמ"ש/ח מנשה קוממי ז"ל, על שבמעשה זה מנע בגופו פיגוע תופת בירושלים וגילה עירנות, יוזמה ואומץ לב, הראויים לשמש מופת.

משה קראדי, רב-ניצב
ה מ פ ק ה כ ל ל י

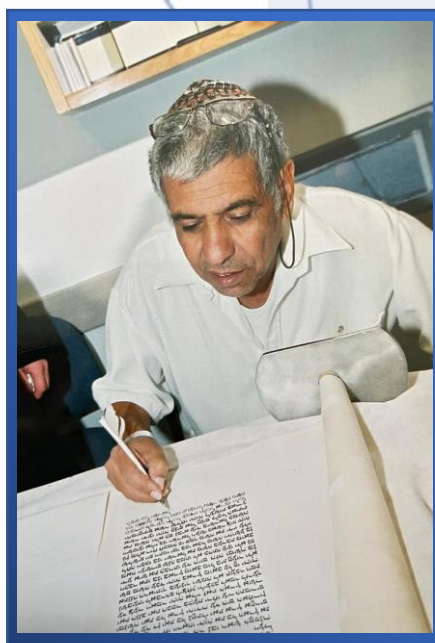

הנצחה

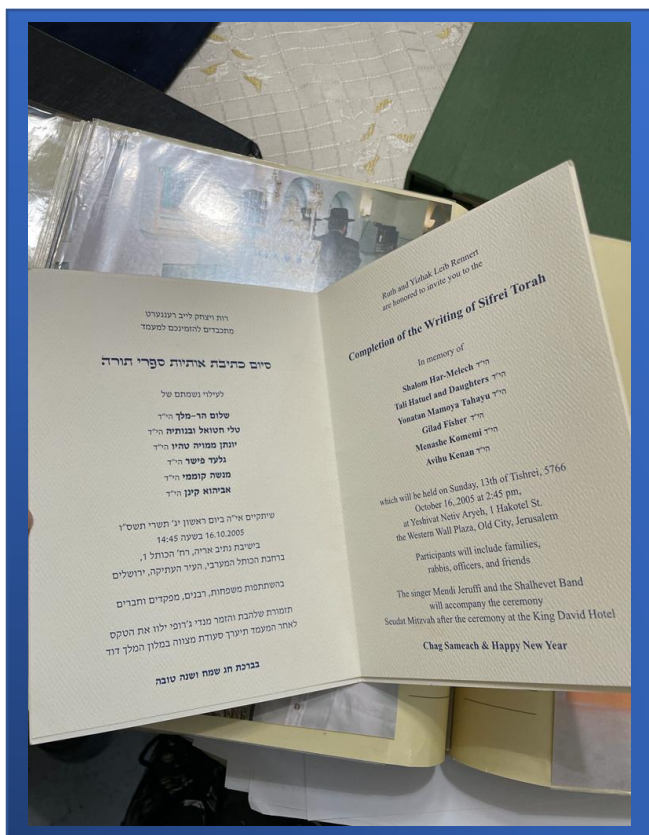
מה אברך לו, במה יבורך?
זה הילד? העלם הרך
מה אברך לו, במה יבורך?
זה הילד? העלם הרך

הנער הזה – עכשיו הוא מלאך
לא עוד יברכהו, לא עוד יבורך
אלוהים, אלוהים, אלוהים
לו אך ברכת לו – חיים

ספר תורה אשר נתנם על ידי נדבנים לזכרו של מני, הוכנס לבית
הכנסת "אוהל מועד" בעמינדב.

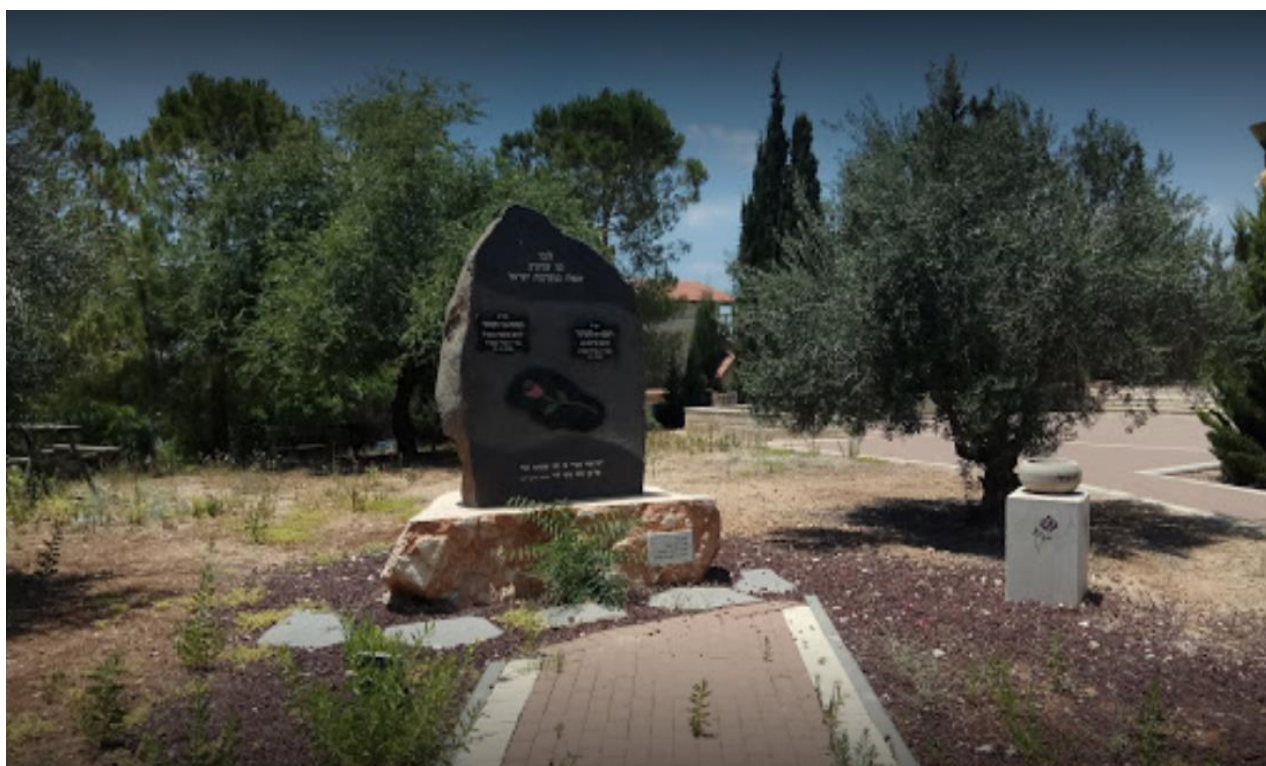

בתמונות:
למעלה מימין: אביו ואמו
של מני עם הספר תורה
משמאל למעלה: אביו
של מני משלים אות
בספר
למטה: בית הכנסת
'אוהל מועד' בעמינדב

בתמונות:
 בימין למעלה: משפחתו של
 מני
 משמאל למעלה: הזמנה
 לסיום כתיבת אותיות הספר
 תורה
 במרכז: אחיו של מני
 למטה: אחיו ואביו של מני
 עם הספר תורה

בעמינדב הוקמה אנדרטה לזכרם של רענן קוממי בן דוד של מני
שנהרג שנה קודם ומני קוממי.

מדי שנה בסוכות נערך טורניר קטָרָגל במושב לזכרו של מני, והמשפחה העניקה גביעים לזוכים. כמו כן, להנצחתו מארגן משמר הגבול מסע אופניים שנתי.

מדליה שחולקה לזוכים

בן יקיר לי

ישי ריבו

מילים ולחן: מלכי בן ימין ספרברג

חלפו שנים והזמן כמו מרחק,
לא מרפא, רק מכסה את הכאב.
ומתאמץ לא לחוש בכל עת בחסרונה,
כי אז נפשי וודאי לקנות תיכנע.

דמותך עולה בי ונעלמת לפרקים,
בינקותך, בילדותך, בנעורים...
הזיכרונות ממשיים, קולך פורט על מיתרים,
שנקרעו בנשמות האבלים.

בן שלי, יקיר לי,
לך צמאה נפשי.
ממך המחילה, אך מעולם לא עזבתיך,
כי מידי דברי בך עוד אצכרך (קרי: אזכורך).

לוח זיכרון למנשה קוממי ויונתן טהיו ירושלים

על האנדרטה

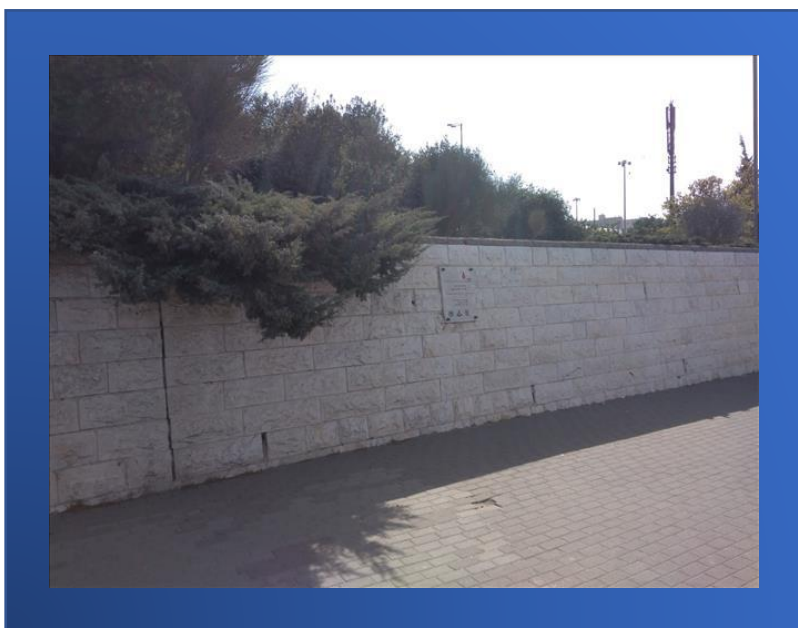
כאן מונצחים שני לוחמי משמר הגבול, יונתן ממויה טהיו מרחובות ומנשה מני קוממי ממושב עמינדב. הם נפלו במקום זה ביום ז' בתשרי תשס"ה (22.9.2004), כשמחבלת מתאבדת שאותה הם עצרו לבדיקה פוצצה את חומר הנפץ שעל גופה, ובכך הם מנעו פיגוע גדול שתוכנן להתרחש בירושלים.

תיאור האנדרטה

לוח הזיכרון מוצב על החומה באזור האירוע. בראש הלוח אבוקת זיכרון, בתחתיתו סמלי המשטרה, משמר הגבול והעיר ובמרכז פרטי הנופלים ופרטי ההנצחה.

דרכי הגעה

המקום נגיש. ההנצחה בצומת הגבעה הצרפתית בירושלים, דרך שועפאת פינת כביש 1 (דרך יגאל ידין), סמוך לתחנות האוטובוס.

אתר הנצחה לחללי משמר הגבול צומת עירון

על האנדרטה

משמר הגבול, מג"ב, הוא זרוע מבצעית של צה"ל ושל משטרת ישראל שמטרתה לתת מענה לבעיות ביטחון פנים, לוחמה בטרור ואבטחת הגבולות. משמר הגבול הוקם בשנת 1949 כחיל הספר, בשנת 1952 הוקמו הפלוגות הראשונות במשטרה ומ-1953 היחידות אוחדו והוא קיים בשמו הנוכחי. האתר מנציח את נופלי משמר הגבול בכל מערכות ישראל.

תיאור האנדרטה

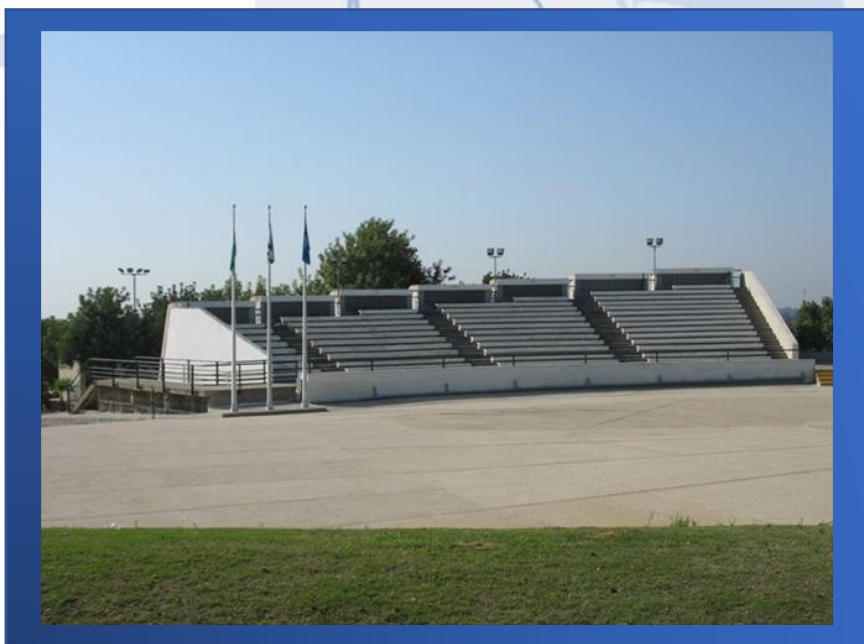
האתר על גבעה הנטועה עצי חרוב, בסמוך אליו חניון, פינות ישיבה ומתקני משחק לילדים הכוללים כמה מכלי הרכב של החיל שיצאו משימוש. האתר, הנמצא על השטח בו ישב הגדוד הראשון של החיל, כולל אנדרטה, רחבת כינוס גדולה, מרכז מורשת, אמפיתיאטרון וגן מטופח. ממגרש החניה מובילה דרך החוצה את הגן ומשתלבת אל רחבת האמפיתיאטרון. ספסלי האמפי סדורים בחמישה יציעים ומופנים כלפי האנדרטה, הבנויה משני קירות בטון גדולים שביניהם נישא מגדל תצפית גבוה בנוי בטון וצורתו משולש קטום, שנגדעה שלמותו. קיר הבטון הדרומי באנדרטה ארוך, יצוק בו סמל מג"ב והוא מפוסל בצורות עמקים, גבעות ומדבר. זהו קיר ה"גבול" המוליך אל חדר הזיכרון השוכן בקרקעית המגדל. על קירות החדר תלויות לוחיות שיש כהות ועליהן שמות הנופלים. על רצפת החדר מצויר משולש שחור, שממנו בוקע אלמנט פיסולי הכולל חלקי תחמושת ורובים שקניהם מופנים השמימה. מהחדר ניתן לעלות למגדל, שבראשו תצפית ומפות נוף של האזור. הירידה מהמגדל היא דרך תעלות קשר המובילות בחזרה לרחבה. קירותיו החיצוניים של המגדל מעוטרים ביצירות תבליט בטון המתארות את נופי הארץ. הקיר הצפוני של האנדרטה בנוי בטון יצוק ובחזיתו, על לוח מתכת גדול, לוחיות מוזהבות ועליהן שמות הנופלים מסודרים על פי שנות הנפילה. מעל לוח המתכת סמל מג"ב והפסוק: "ונתתיך לעם הזה לחומת נחושת בצורה, ונלחמו אליך ולא יכלו לך" (ירמיהו ט"ו, כ'). בצידו הדרומי של האתר ניצב מוזיאון הנצחה על שם פנחס קופל, מייסד החיל ומפקדו הראשון, ובו חדר זיכרון, מיצגים ותמונות היסטוריות ועכשוויות מחיי היחידה.

הקמת האנדרטה

ההנצחה ביוזמת משמר הגבול. בוצעה ב-1981 ע"י יחיאל ערד וקק"ל.

דרכי הגעה

המקום נגיש לכל. הגעה לאתר בפנייה לצפון-מערב מצומת עירון בכביש 65
גן שמואל - עפולה. גישה במנהרה מתחת לכביש. יש שילוט.

אנדרטה לזכר חללי משטרת ישראל בית שמש

על האנדרטה

בסוף שנת 2014 נחנכה באזור התעשייה במערב העיר בית שמש המכללה הלאומית לשוטרים, המרכזת את פעילות ההדרכה וההכשרה במשטרת ישראל שהתנהלה עד אז בכל רחבי הארץ ומחליפה את בית הספר לשוטרים שהיה בקרית אתא. בשטח המכללה הוקמו מוזיאון המשטרה ואתר מורשת הכולל אנדרטה להנצחת כל נופלי משטרת ישראל. שנבנתה במקום האנדרטה שהייתה בקרית אתא.

תיאור האנדרטה

אתר ההנצחה מורכב משני מתחמים, פנימי וחיצוני. המתחם החיצוני כולל אנדרטה שהוקמה לזכר הנופלים וקיר הנצחה שעליו חרוטים שמות חללי המשטרה, אמפיתיאטרון ורחבת טקסים שתוכננו ועוצבו על ידי האמן והמעצב ניצן רפאלי. האנדרטה היא פסל סביבתי המזמין והמכוון את המבקר לעבר נקודת השיא במרחב ההנצחה. היא נצפית מכל מקום באתר ומחוצה לו. האנדרטה מורכבת משלושה אלמנטים - ברזל, זכוכית ואור שיוצרים יחדיו מבנה המיתמר לגובה של 10 מטרים. אלומת האור היוצאת מהאנדרטה נצפית לגובה של מעל 100 מטרים. המתחם הפנימי כולל את מבנה אולם ההנצחה. הוא עוצב ותוכנן על ידי האדריכל עמית נמליך. העיצוב הפנימי של האולם נעשה ע"י חברת דיסקין פרו בשיתוף האדריכל אלדד לב. אולם ההנצחה במהותו הוא יחידה נפרדת ברצף האולמות המהווים את חווית המבקר במרכז המורשת.

הקמת האנדרטה

אתר ההנצחה נחנך ביום י' בניסן תשע"ה. 31.3.2015, כחלק מאתר מורשת משטרת ישראל.

דרכי הגעה

המקום נגיש לכל, יש לתאם כניסה. ההנצחה במכללת השוטרים באזור התעשייה המערבי (שדרות וירג'יניה) של בית שמש, הגעה מכביש 38.

רסיסים רביב כנר

מילים: קרן פלס ואבי אוחיון לחן: קרן פלס ואבי אוחיון

לא רואים בעיניים רק קופצים לאש
מה כבר רצינו לבקש
לקבל ולתת מה שיש
להחזיק בידיים כל יום שעובר
תמיד הוא ככה ממחר
אני איש מאחר

רק בלילות
עולים קולות
שאלות אבודות
מחפשות תשובה
מה שעוד לא בא

רסיסים
למה זיכרונות נמסים
כמה שאני לא כיסיתי,
זה נכנס לי בתריסים
אין על מי לשים את הראש
גם אם לא שברתי, שילמתי
לך תמצא על מי לכעוס

אין אוויר בשמיים איך אפשר לנשום
הכל תקוע במקום
אבל עוד לא הפסקתי לחלום
אז קפצתי למים כי צריך לשחות
במים לא רואים דמעות
במים ישקעו חולות שזכרים

רק בלילות
עולים קולות
שאלות אבודות
מחפשות תשובה
בקרב זה בא

מכתבים

ומי יודע אם לא-נחלי דמעוניהם
העבירונו ויביאונו עד-הלם
ובתפלתם מאת אדני שאלונו;
ובמותם צוו לנו את-החיים –
החיים עד-העולם!

מזל אמא של ויקי כתבה:

מ י חשב לרגע

נ אבר אותך לפתע

ש נים כה מעטות זזות

ה רבה עוד לא חווית

ק ום יקום דמך האלוקים

ו שלם ישלם לרשעים

מ איתנו נלקחת אליו

מ תגעגעים אליך עכשיו

י ום ועוד יום יעבור, ואותך לעד נזכור.

אביו של מני כתב:

**"אתה שם למעלה במרומים ואנו פה למטה מתגעגעים.
ההורים, האחים והחברים. את דמותך אנו זוכרים.
עם החיוך המקסים והנעים ושאת חיך הקרבת לאחרים
ולרגע לא חשבת על ההורים, האחים ועל החיים היפים.
אותנו השארת המומים וכואבים שנשמתך שם למעלה במרומים.**

בקרבת האלוהים חיים

אבא ממך מקבל מסרים ואותם לבקשתך מבצעים

כי לפעמים חלומות מתגשמים

ולאל אנו פונים לקבל מעט רחמים".

ה'תשנ"ח (1997)

(4) אני רבני'ס מא, ריב'ס'ס חב
 עכשיו חב רבני'ס ר' רב'ס חב
 נקראת נאך רב'ס עכשין מאך חב
 ר' איך רב'ס שטאט, וואן רב'ס וואן רבני'ס

25/12/1941
 16/12/1941
 15/12/1941
 14/12/1941
 13/12/1941
 12/12/1941
 11/12/1941
 10/12/1941
 9/12/1941
 8/12/1941
 7/12/1941
 6/12/1941
 5/12/1941
 4/12/1941
 3/12/1941
 2/12/1941
 1/12/1941
 30/11/1941
 29/11/1941
 28/11/1941
 27/11/1941
 26/11/1941
 25/11/1941
 24/11/1941
 23/11/1941
 22/11/1941
 21/11/1941
 20/11/1941
 19/11/1941
 18/11/1941
 17/11/1941
 16/11/1941
 15/11/1941
 14/11/1941
 13/11/1941
 12/11/1941
 11/11/1941
 10/11/1941
 9/11/1941
 8/11/1941
 7/11/1941
 6/11/1941
 5/11/1941
 4/11/1941
 3/11/1941
 2/11/1941
 1/11/1941
 31/10/1941
 30/10/1941
 29/10/1941
 28/10/1941
 27/10/1941
 26/10/1941
 25/10/1941
 24/10/1941
 23/10/1941
 22/10/1941
 21/10/1941
 20/10/1941
 19/10/1941
 18/10/1941
 17/10/1941
 16/10/1941
 15/10/1941
 14/10/1941
 13/10/1941
 12/10/1941
 11/10/1941
 10/10/1941
 9/10/1941
 8/10/1941
 7/10/1941
 6/10/1941
 5/10/1941
 4/10/1941
 3/10/1941
 2/10/1941
 1/10/1941
 30/9/1941
 29/9/1941
 28/9/1941
 27/9/1941
 26/9/1941
 25/9/1941
 24/9/1941
 23/9/1941
 22/9/1941
 21/9/1941
 20/9/1941
 19/9/1941
 18/9/1941
 17/9/1941
 16/9/1941
 15/9/1941
 14/9/1941
 13/9/1941
 12/9/1941
 11/9/1941
 10/9/1941
 9/9/1941
 8/9/1941
 7/9/1941
 6/9/1941
 5/9/1941
 4/9/1941
 3/9/1941
 2/9/1941
 1/9/1941
 31/8/1941
 30/8/1941
 29/8/1941
 28/8/1941
 27/8/1941
 26/8/1941
 25/8/1941
 24/8/1941
 23/8/1941
 22/8/1941
 21/8/1941
 20/8/1941
 19/8/1941
 18/8/1941
 17/8/1941
 16/8/1941
 15/8/1941
 14/8/1941
 13/8/1941
 12/8/1941
 11/8/1941
 10/8/1941
 9/8/1941
 8/8/1941
 7/8/1941
 6/8/1941
 5/8/1941
 4/8/1941
 3/8/1941
 2/8/1941
 1/8/1941
 31/7/1941
 30/7/1941
 29/7/1941
 28/7/1941
 27/7/1941
 26/7/1941
 25/7/1941
 24/7/1941
 23/7/1941
 22/7/1941
 21/7/1941
 20/7/1941
 19/7/1941
 18/7/1941
 17/7/1941
 16/7/1941
 15/7/1941
 14/7/1941
 13/7/1941
 12/7/1941
 11/7/1941
 10/7/1941
 9/7/1941
 8/7/1941
 7/7/1941
 6/7/1941
 5/7/1941
 4/7/1941
 3/7/1941
 2/7/1941
 1/7/1941
 30/6/1941
 29/6/1941
 28/6/1941
 27/6/1941
 26/6/1941
 25/6/1941
 24/6/1941
 23/6/1941
 22/6/1941
 21/6/1941
 20/6/1941
 19/6/1941
 18/6/1941
 17/6/1941
 16/6/1941
 15/6/1941
 14/6/1941
 13/6/1941
 12/6/1941
 11/6/1941
 10/6/1941
 9/6/1941
 8/6/1941
 7/6/1941
 6/6/1941
 5/6/1941
 4/6/1941
 3/6/1941
 2/6/1941
 1/6/1941
 31/5/1941
 30/5/1941
 29/5/1941
 28/5/1941
 27/5/1941
 26/5/1941
 25/5/1941
 24/5/1941
 23/5/1941
 22/5/1941
 21/5/1941
 20/5/1941
 19/5/1941
 18/5/1941
 17/5/1941
 16/5/1941
 15/5/1941
 14/5/1941
 13/5/1941
 12/5/1941
 11/5/1941
 10/5/1941
 9/5/1941
 8/5/1941
 7/5/1941
 6/5/1941
 5/5/1941
 4/5/1941
 3/5/1941
 2/5/1941
 1/5/1941
 31/4/1941
 30/4/1941
 29/4/1941
 28/4/1941
 27/4/1941
 26/4/1941
 25/4/1941
 24/4/1941
 23/4/1941
 22/4/1941
 21/4/1941
 20/4/1941
 19/4/1941
 18/4/1941
 17/4/1941
 16/4/1941
 15/4/1941
 14/4/1941
 13/4/1941
 12/4/1941
 11/4/1941
 10/4/1941
 9/4/1941
 8/4/1941
 7/4/1941
 6/4/1941
 5/4/1941
 4/4/1941
 3/4/1941
 2/4/1941
 1/4/1941
 31/3/1941
 30/3/1941
 29/3/1941
 28/3/1941
 27/3/1941
 26/3/1941
 25/3/1941
 24/3/1941
 23/3/1941
 22/3/1941
 21/3/1941
 20/3/1941
 19/3/1941
 18/3/1941
 17/3/1941
 16/3/1941
 15/3/1941
 14/3/1941
 13/3/1941
 12/3/1941
 11/3/1941
 10/3/1941
 9/3/1941
 8/3/1941
 7/3/1941
 6/3/1941
 5/3/1941
 4/3/1941
 3/3/1941
 2/3/1941
 1/3/1941
 3

② אני את כל הילדים והילדות
אלוהים האל ברוך
אני את כל הילדים והילדות
רוחני ברוך את האלוהים

25/11/20

[illegible]

.../NSO

מועצה אזורית מטה יהודה
אגף חברה ונוער

כבד ואלהרים

בן ברקמן

מרכז אוזרי הר טוב, ד.נ. שמשון, מיקוד 99700 טל. 9900850 פקס. 9900882 www.m-yehuda.org.il
 מחלקת תרבות: 02-9900829 מחלקת נוער: 02-9900869/874 מחלקת ספורט: 02-9900865/829
 החידה ליהודים: נוער: 02-9900974/828 פקס: 02-9900830 תרבות תורנית: 02-9900859

50021615

2000 210 K 100-200

[illegible]

23.9.04

מני היקר.

א' חשב שיבוא יום ואמצא את עצמי רשם שורה שורה
א' חלים לא יפלו לטעם אהב?
אחריהם, כשעבר אהב, באו ונתן אהב - אלא שבר.
זכר א' אהב ואהב. ודיק. חל בזוהר א' אהב אהב.
ואקום לערב את רשמיך ונשאר אהב חנוך, עם דאמ
האבד, שמעיהו דהיה לעומת.
השכל המכונים אהב, האוהבים, החברים הדברים
והמשפחה - החלים ואלו מוכנים עדיין. חסות משמרת
וריקת בקשר השם, לעומת אהבך הנוכח והתקד הקדוש,
הענינים השפלה, האהב החדר וקשה - קשה כי העד
מבדל סוד.
אולי את לא מיטם לטעם אהב, יחד אהב הלא, עדי החדר
זמן אהב שבתו יחד באהבה החדר א' סבתו.
אבל לא שבתו. עדין אהבך ואלו האוהבים שמו הקדוש.
האב האהב והשקט - הולך למשאר החדר. אהבך ואהבך
השבתו עדין את אהב. הדי א' שבתו אהב אהבך
אני, ידע שהוא יפול למשק אהב באהב עצמו.
החדר ונתן אהבך לעומת החדר. והשקט האהב עדי הסוד
עם האהב אהבך. אהבך אהבך אהבך וכוונת יחד.
אולי את לא מיטם לטעם אהב, יחד, ולכן אהבך האהב
החדר והחדר אהבך אהבך אהבך אהבך:

בדח תירך וריבך

מני אהב. - נכדו ונאדם אהב לעצמי!

אהבים - המשפחה אהב

הספד

מסופר

למנוחת נפשו

הנפטר נפטר שנה השלישית אחר האל.
היום נפטר שנה וחמש חודש.

אשר נפטר נפטר י. ולא חלף לאחור זה היום שנת
קשה י. אף כי ארבעה חודש קשה
בהפסקת נפטר אין יצר שמואל חושב אף
ונפטר כזה טוב היה י. אף כי אין יצר
שפסק נפטר והפסקה בלי חלף - שנה -
אף כי נפטר אף כי נפטר.

אשר נפטר שנה קשה וארבע חודש נפטר הנה
אלא אף כי נפטר שנה רק יצר והפסק
נפטר, אף כי נפטר אף כי נפטר.
הנפטר נפטר שנה אף כי.

אף כי אף כי אף כי נפטר. אף כי נפטר.
אף כי נפטר נפטר נפטר אף כי נפטר אף כי
נפטר - שנה נפטר נפטר נפטר נפטר
נפטר שנה נפטר נפטר נפטר נפטר
אף כי נפטר נפטר נפטר נפטר נפטר
אף כי נפטר נפטר נפטר נפטר נפטר
אף כי נפטר נפטר נפטר נפטר נפטר

אף כי נפטר נפטר נפטר נפטר נפטר
אף כי נפטר נפטר נפטר נפטר נפטר
אף כי נפטר נפטר נפטר נפטר נפטר

נפטר נפטר נפטר

נפטר

מכתבים

עינוב אחות של מני

עינב אחות של מני כתבה- 10 שנים

מני,

אח אהוב ויקר,

כבר כמעט 10 שנים שאתה לא פה..

הלואי שפשוט היית מופיע בנוכחות העצומה שלך וזורק איזו הערה.. "תפסיקי לעשן..",

"נו מתי תתחתני כבר, יקשישה...אנחנו רוצים לשמוח בבית הזה"

לפני 10 שנים.. לאן מיהרת?!

עכשיו הכל מובן.

לאן..

תמיד היה לך את המבט הרציני - מתאמץ -

שגם הוא לא יכול היה לעמוד בחיוך הזה שלך, הכובש.. שמייד השתלט עלייך, מרוח

על כל הפנים..

תוהה לעצמי מה היית עושה בכל רגע נתון.

תמיד חושבת מה היה אם..!?

אם לא היית נעלם לנו מהחיים.

נשארנו רייקים .. מסתגלים לחיים שלא שלנו.

היית אמור לשבת פה איתנו ולצחוק.. להצחיק.. לפצח גרעינים ולראות איזה משחק של

בית"ר..

או סתם ללכת איתנו לים.. לצחוק על העולם..

אתה חסר. חסר כל כך שאפשר להחנק

נעלמת לנו פתאום.

אם רק הייתי נפרדת ממך לשלום.. אתה תמיד במחשבות שלי, הולך איתי לכל דרך.

תמיד בלב שלי..

מתגעגעת אלייך מני, אח יקר שלי.

אוהבת אותך כל כך..

יהי זכרך ברוך.

ת.נ.צ.ב.ה

עינב אחות של מני כתבה - 11 שנים

כבר 11 שנים בלעדייך מני,
אח יקר ואהוב שלי..
זה נעשה קשה מפעם לפעם, דברים קורים, משתנים. בזמן שאתה
עצרת ונשאת שם מאחור בגיל 19, אצלנו הזמן חולף ורץ.
החיים רצים לנו מני .. ואנחנו איתם.
ורק לחשוב שבדיוק היית אמור לחגוג 30 ..הלב נחנק. כבר יש לך
אחיינית ראשונה מני, קוראים לה קורל.
ואתה לא פה להתרגש איתנו , להרים אותה , לשחק איתה ולעבור
איתה כל צעד, כל שלב. כזאת מתוקה שהיא..
אם רק היית פה איתנו כדי לראות. כבר יותר מידי זמן שאתה לא פה
איתנו מני, לחוות איתנו חוויות .. לעשות איתנו חגים יחד, לשמוח,
לצחוק..
אני מתחתנת מני, ואתה לא פה לרקוד ולהתפרע.. אני לא אשכח
כמה שרצית שאתחתן עוד אז, רצית לשמוח.. יהיה לי ממש קשה
בלעדייך, מני .. אם רק יכולת להיות.

תמיד בליבנו.
-שם אתה באמת נמצא.

גאים בך, אוהבים ולא מפסיקים להתגעגע ..

ת.נ.צ.ב.ה.
ה' יקום דמך ודם כל הנופלים!!

עינב אחות של מני- 15 שנה

מני יקר ואהוב שלי, כבר כמעט 15 שנה שעברו להם בלעדייך..
אתה, מני ויונתן ממויה טהיו מנעתם בגופכם ובדמכם את הפיגוע בגבעה הצרפתית,
בלמתם את המחבלת המתאבדת והצללתם חיים.
רק חודש לפני כן, סיימת טירונות וימים בודדים קודם חגגת יום הולדת 19.
נעלמת פתאום.
ועכשיו אנחנו כאן, כבר כל כך הרבה זמן שאתה לא איתנו, שומר עלינו ומכוון אותנו..
צעיר לנצח נקטפת.
מני, כל כך הרבה שפספסת.
תמיד חושבת, מה היה עם עוד היית, מה יכולת להיות, איזו משפחה היית מקים לך,
איזה דוד שיכולת להיות..
האחיינים שלך, גדלים כל כך מהר.. הם כבר מזהים אותך בתמונות, מבטאים בכזאת
תמימות ומתיקות את השם שלך.. הם כל כך חכמים ויפים מני, אתה בטח כבר יודע..
אם רק היתה להם הזדמנות להכיר אותך - את החלק החסר במשפחה.
אני בטוחה שכשיגדלו ויבינו יותר יהיו גאים בך, בדיוק כמונו.
עצוב לי שאתה לא פה כדי לחוות אותם, להנות מההתפתחות שלהם, מההברקות
שלהם.
ובכלל.. כולנו פה, מתבגרים, משתנים, ממשיכים את החיים.. בזמן שאתה נשאר שם
בעבר, גבר נאה עם חיוך מרוח על כל הפנים.
זוכרת איך היית לפעמים מחייך ומנסה לעבור למבט רציני וקשוח, כזה שלא ממש
אופייני לך, אבל בכל זאת ניסית.. ואז בפתאומיות- מתפרץ בצחוק חסר שליטה, חסר
מעצורים.. כי לא יכולת אחרת.

למזלי יש לי תמונה כזאת איתך למזכרת, הרגע הזה שאמא פשוט תפסה אותנו, לא מוכנים.. אתה כל כך חסר, אבל תמיד איתנו, בחוויות ילדות רחוקות, בתמונות חסרות הבעה שנשארו למזכרת. עוד מחכים לך בשבתות וחגים.

נזכרת איך בכיפור, היה לך את הקטע הזה שלך, היית חוזר הביתה מתפילה בבית הכנסת, מצטרף אלינו למשחק קלפים וממשיך את הפיוטים בהתלהבות המיוחדת הזאת- שהיא רק שלך..

רק שהפעם, ככה פתאום בלי התראה, יומיים לפני כיפור, ברגע הכי משמעותי לך, לא באת.

לא חזרת יותר הביתה.

מני ועינב אחותו של מני

לא הגעת לבית הכנסת, לא היית שם במשחק הקלפים וגם לא המשכת את הפיוטים!
הרגע הכואב הזה, לפתוח שנה חדשה בלעדייך.. רגע לפני כיפור, בדיוק ברגע הזה
אתה לא כאן.

כל כך לא נתפס. עדיין מחכה לך מני, שתבוא להמשיך מהמקום שהפסקת. תבוא,
אפילו לרגע..

רק עכשיו אני מבינה למה.. למה דווקא ברגע הזה הבורא רצה אותך איתו.
כמה מיוחד אתה מני שדווקא בכיפור הוא פשוט בחר בך קרוב אליו. הוא רצה
בקרבך בדיוק כמו שאנחנו מתגעגעים להיותך.. לפשטות הכובשת שבך, ללב הטהור
הזה שלך, האכפתיות, הדאגה.. להורים, לכולם.. היית לי כמו אח גדול, תמיד מחייך
ורואה את החיובי, מלא שמחת חיים, מאיר פנים, אוהב להנות, לצחוק..
עמוק בלב שלי אתה חי, ככה, עם המבט הזה שהשארת אחרייך, תמיד לוקחים אותו
איתנו, צידה לדרך.

משתדלים להמשיך אותך, את הדרך שלך,

לחיות מתוך שמחה ולהוכיר תודה ..

אז תודה מני, על שהיית חלק נדיר מהחיים שלנו, מודה לך על מי שהיית ועדיין.

גאים בך מני ומתגעגעים בלי סוף,

תנוח על משכבך בשלום אהוב יקר.

עינב אחות של מני כתבה-18 שנים

מני אח אהוב ויפה שלי,

איך שהזמן עובר לו.. כמעט 18 שנים כמו היה אתמול, אתה עדיין ממוקם היטב בלב שלנו, מודה לה' שזכיתי להיות חלק ממך, שזכיתי להיות אחותך בכל 19 השנים היפות שלך בחיינו, כל כך טוב לב היית, הדאגה שלך למשפחה, לסובבים.. היכולת להעניק, לתת בלי גבולות, לכבד כל אדם.

כמה פשוט, צנוע ואוהב ..

תמיד היית צוחק מנסה לשלוט בעצמך.. אפילו להיות רציני לא הצלחת -מיד היית מחייך את החיוך הכובש הזה שלך..

הרגע האחרון הזה שהשארתי לי לא עוזב, ראש השנה, נסעת לחגוג יומולדת 19 באילת, התלבטתי אם להצטרף אבל החלטתי להשאר. נפרדת.

במבט מאיר-פנים עם חיוך גדול ..הלכת.

ואולי זה מסר . תחיי עם זה.

לא, לא עם המוות -עם החיוך. אני עוד כאן! ואת זה לקח לי זמן להבין ..

הנשמה שלך מאירה לי את הדרך לחיך, שואבת ממך כוחות לשמוח, להתחזק.

רק מלהזכר בך ומהמחשבה איך היית ממלא את חיך אילו עוד היית..

היום אני יודעת מני, אני יודעת שאתה עוד כאן ויותר, שלא עצבת, זה רק הגוף שהתרחק.. אתה כל כך חסר בנוף המשפחתי, הנוכחות שלך עם ההורים שלנו,

האחים, האחיות, האחיינים, הגיסים..

כולם מיוחדים כל כך.. המשפחה מתרחבת, כולם גדלים ונדמה שאתה מפספס הרבה

חוויות.. אבל שוב נזכרת, אתה פה, זה מעבר להבנה שלנו ואתה עוד איתנו.

צדיק שלי אתה, מני, מסרת נפשך לה', את גופך השלכת כדי להגן על אחיך ולרגע לא היססת.

מצדיעה לך, אתה הגאווה שלי!! אתה הדגל שלי!!

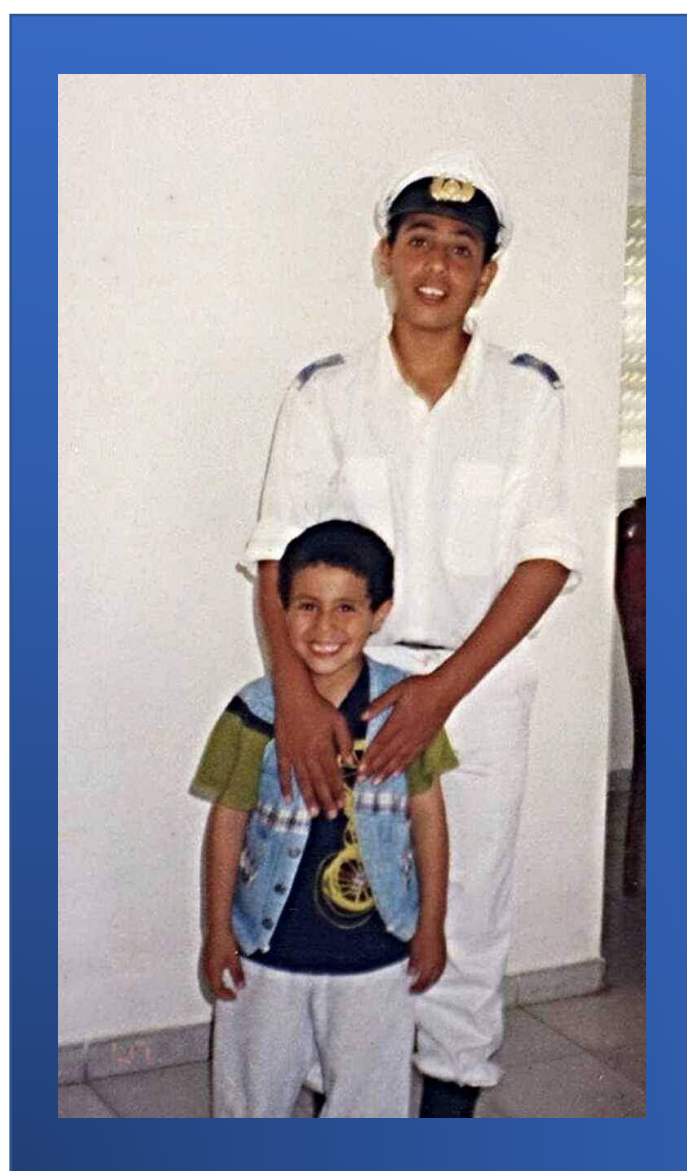
אני מאמינה מני, שאתה נמצא תחת כנפי השכינה, מוגן ואהוב קרוב לבורא האדיר שלנו, שאתה מליץ יושר עבורינו. תמיד אתה בלב שלנו בכל רגע ממש .. ממשיכים

דרכך מתגעגעים ואוהבים אותך מני..

מחכים לביאת משיח, לתחיית המתים- שתבוא.

מכתבים

יעקב אח של מני

יעקב כתב- 9 שנים

מני, עברו להם 9 שנים מאז שאתה לא איתנו, 9 שנים שלא ישובו עוד בחיים.. אתה היית בן 19 שנהרגת וקשה לי לחשוב שאני עוד שנה מגיע לגיל הזה ואתה נשאר בו לנצח, זה לא נתפס לי בראש.

מני אני כותב את זה עם דמעות בעיניים כמו כל שנה אפילו כמו כל חודש.. אני מודה אני ילד רגיש, מעניין איך נהייתי כזה פתאום.

אני הייתי בגיל תשע כשנהרגת לא הספקתי אפילו להגיד לך שלום.. אני לא אשכח שהייתי ילד אמרו לי אח שלך מלאך, עכשיו אני מבין למה הם התכוונו..

אתה ויונתן הצלתם מאות אנשים בגבעה הצרפתית אתם גיבורים ! אפשר להגיד שאלוהים באמת לוקח רק את הטובים.

אותך, את יונתן ואת רענן ז"ל שבדיוק נהרג שנה לפניך.. תודה שעזרת לאבא שהיית ילד, אפשר להגיד שבזכותך הוא חי היום.. כל מי שהכיר אותך יכול להגיד רק דברים טובים עלייך שאתה בן אדם עם נשמה טובה שלא עושה רע לאף אחד ושאתה צנוע, מכבד נותן ועוזר לכל מי שהיה צריך.. ויש לי עוד הרבה מה להגיד.

אבל יש משהו שגם מי שלא הכיר אותך, ראה בך.. החיוך שלך שכל מקום שאליו הלכת אתה מחייך את החיוך הכובש שלך וזה כבר הראה להם מי שאתה.. על איזה בן אדם זהב היית.. מני אומרים שלקחתי ממך את החיוך ושיש בינינו דימיון גדול אני יכול להגיד רק שזכיתי להיות דומה לך ! אני מתגעגע אליך ואני לא ישכח אותך בחיים ! אתה תמיד תהיה בלב שלי, במחשבות שלי בכל מקום שבו אני אלך ושאני יתחתן ויהיו לי ילדים אני יספר להם בגאווה איזה אח גיבור היה לי.

אני אוהב אותך מני ומאמין שאתה שומר עלינו מלמעלה !

ת.נ.צ.ב.ה

יעקב כתב – 9 וחצי שנים

"גיבור של העולם ילד עם חיוך של מלאכים".

מני, עברו להם 9 וחצי שנים מאז שאתה לא איתנו, 9 וחצי שנים שלא ישובו עוד לעולם.. בדיוק חצי מהחיים שלי שאתה לא כאן איתי.

כל השנים שעברו והגעגוע רק גובר, זה רק הולך ומתחזק הרצון הזה שתהיה כאן.. אתה היית בן 19 שנהרגת וקשה לי לחשוב שאני יותר גדול ממך מהאח הגדול שתמיד הסתכלתי עליו בהערצה, המודל לחיקוי שלי, מי שלימד אותי לשחק כדורגל וחשב שגם אני אחתום בבית"ר כמוהו..

ואתה פשוט נשאר צעיר לנצח רק בן 19.. ילד, למה אלוהים לא נתן לך עוד כמה שנים לראות מה יש לעולם להציע ?

למה בכלל הוא לקח לנו אותך ?

אנשים אומרים לי שזה הגורל ושזה הכל מלמעלה.

ואני חושב איך אלוהים יכול להיות כזה אכזר ?

למה זה אשמתנו שהוא רוצה סביבו רק מלאכים ?

מני יש לי כל כך הרבה שאלות אבל תשובה אחת אין לי – למה ?

וגם איך זה הגיוני שאני כבר לא הכי קטן במשפחה ?

זה לא נתפס לי בראש..

אני לא מפסיק להתגעגע, אני חושב עליך כל הזמן ומנסה ללכת בדרך שלך .

מני אני כותב את זה עם דמעות בעיניים כמו כל שנה, אפילו כמו כל חודש..

אני מודה אני ילד רגיש, מעניין איך נהייתי כזה פתאום..

מני יש לי המון לספר לך, אני משתדל לבוא לבקר לפחות פעם בחודש ולשתף אותך בדברים שקורים לי ולמשפחה.. אתה תמיד מקשיב לי אבל תמיד שותק.. מני למי אתה מספר? כשהתרגשת מהחתונה של אחותך חגית ועוד יותר.. אתה ידעת ראשון שיש לה בבטן תינוקת קטנה ולא אמרת אה? בטח עשית מסיבה למעלה עם כולם שידעת שאתה הולך להיות סוף סוף דוד.. אני כל פעם חושב על זה ולא נפרדנו אחד מהשני אפילו, אני רוצה עוד חיבוק אחד אחרון וגם על הדרך תבוא לכבות את הנר זיכרון שבסלון, הוא מחכה לך דלוק הרבה מאוד זמן, תעשה לאמא ואבא הפתעה אתה לא מבין מה זה יעשה להם. היום ומחר אני בפעם הראשונה אלבש את המדים הייצוגיים שלי בתקווה לייצג אותך בכבוד.

אני לא אהיה באנדרטה שלך היום, אני הולך לבסיס שלנו להדליק משואה לזכרך ולזכר כל הנופלים ומחר בבוקר אני אדליק משואה בהר הרצל עם ראש הממשלה וכל הסגל הבכיר. אני הולך לספר לכולם איזה בן אדם היית, היה בך הכל !
ובאמת שעד היום אנשים ממשיכים לספר על האומץ שלך, המסירות ועל כל הטוב שהיה בך ולא מפסיקים לרגש אותי.. גם בזכותך אבא היום חי ובריא וגאה בך הכי בעולם תודה על החיוך הזה והעניים הצוחקות שאפילו בן אדם עצבני ומבואס לא היה עומד בפניו אני חושב שלקחתי אותו ממך, על זה תודה.

אומרים שיש ביננו דמיון גדול, אני יכול להגיד רק שזכיתי להיות דומה לך !
אתה תמיד תהיה חרוט בלב שלי, במחשבות שלי, בכל מקום שבו אני אלך וכשאני אתחתן ויהיו לי ילדים בע"ה אני יספר להם בגאווה איזה אח גיבור יש לי..

פרח-חיוך-גיבור

אני אוהב אותך מני ורוצה כבר לראות אותך ולא בתמונה, תמשיך להגן עלינו מלמעלה.

ת.נ.צ.ב.ה

יעקב כתב- ערב יום הזיכרון

ערב יום הזיכרון, אני מתחיל לכתוב לך מני.
אין שום טקס להקריא בו, לא צריך למהר.
אני לוקח את כל הלילה בשבילנו, אחרי הרבה זמן שלא.
שולף תמונות מהמגירה, קורא עליך את כל הסיפורים
למרות שאת כולם כבר קראתי.
אבל עדיין משהו בי רוצה לספר אותך, בכתב.
שהדמות שלך תאיר את הדרך לכל מי שיישמע עליך.
בתור האח הקטן שהתפעל ממך כל כך.
בעודך בחיים וגם לאחר המוות.
ראיתי בך גיבור עוד לפני שהפכת לאחד כזה.
הגיבור של כולם.

רצית תמיד שלכולם יהיה טוב יותר
לא הפסקת לדאוג, לכבד ולאהוב
כל אחד באשר הוא.
בן אדם שלם עם תכונות אינסופיות.
עם ידיעה שאתה חי נכון, עם דרך ארץ
שילמת בחיך למען אזרחים רבים.
בזכותך ובזכות רבים מבניי ובנות ישראל
יש לנו את הזכות, לבלות עם המשפחה
לטייל בהרים, ללכת לים או אפילו סתם לאכול פלאפל בשוק.
היית לנו לאח הכי טוב שיכולנו לבקש.
אפשר להגיד שקיבלנו מתנה ל 19 שנים
כל יום אני מודה על כך שזכינו לחיות איתך באותו הבית.
למרות שלא הייתי מתנגד לעוד כמה רגעים ביחד
היינו רואים ביחד סדרות, יש משחקי הכס, ויקינגים ושובר שורות

מעניין איזה סדרה היית מחשיב לטובה ביותר..
כנראה בכלל היית אומר שחברים ובפער.
משפחה, חברים וסתלבט.. מה צריך יותר מזה ?
היית רואה חדשות ומגלה שיונית לוי עדיין מגישה,
עוד סיפור שהכנרת שוברת שיא, ביבי עדיין בשלטון
ושחר חסון שאתה זוכר אותו בשם "אם סי מנצור" עכשיו הסטנדאפיסט הכי
חריף בארץ.

אולי בכלל הייתי מראה לך נופ יפה במושב, עם איזה בקבוק בירה
אתה יודע.. עכשיו כשאני כבר לא ילד.
ובלי להגיד "לחיים", אני לא רוצה להתעורר מחלום כזה ולהיות עצוב.

מני אתה יודע
כשהייתי קטן נסעתי לכנרת
צפתי על המים עם מבט אל השמים
וביקשתי.
ממך הבן הקרוב של אלוקים.
ביקשתי ממך סליחה שלא נפרדנו כמו שצריך
ביקשתי עוד חיוך רחב וחיבוק חם ואוהב
ביקשתי שתלמד אותי עוד משחק עם הכדור
ביקשתי שלא נהיה מוגבלים בזמן
ביקשתי שנוכל לדבר מכל מקום בעולם
ביקשתי שתחזק את המשפחה ביקשתי שתזכור אותנו
ביקשתי שתמשיך לחיות בתוך ליבי
ביקשתי שתראה לי את האור מתוך החשכה
ביקשתי שאני לא אשכח אותך
ביקשתי שעל כל חיוך שלי בעולם, אני אראה 2 שלך.
בקשות של ילד, אתה יודע.
כזה שלא רצה להיכנס לעולם של עצב .

אחרי הכל הקשבת לי, ידעתי שאתה שומע אותי.
בלי עין הרע, רק טוב מגיע לחיי.
המשפחה ממשיכה לתפקד כרגיל, ביחד אנחנו חזקים.
והאחיינים, איך אפשר לא להתאהב בהם
מיום ליום אני אוהב אותם יותר ויותר..
ומי כמוך יודע באיזה חברים התברכתי, הכי טובים בעולם.
מראים לי שהמשפחה שלי הרבה יותר גדולה ממה שאני חושב.
אני חי באושר גדול, לא חושב על הרע
הארת לי את הדרך ובחרתי בה.
היית ותמשיך להיות האח הטוב בעולם.
ואת הכוח כולנו נמשיך לשאוב ממך.
תודה על כל הרגעים ביחד אוהבים אותך, עד אליך ובחזרה.
אז לפני שאלך לישון, מבקש ממך ומכל יושבי שמיים
שמרו עלינו כעם אחד, התפללו למעלה.
על האהובים עליי, ועל כל מדינת ישראל
שנעבור כל מכשול שיעמוד בדרכינו.

יעקב אח של מני

במיוחד בימים כאלה, משתף אתכם חברים שנותנים לי את הכוח, שגורמים לכל חיוך להגיע מאוזן לאוזן, במה שמחזק אותי.

כי כולנו צריכים גיבור. חושב לעצמי, טלפון בגן עדן, רק לשמוע שטוב לך מספיק לי.

כבר כמה שנים שאני כותב, עוד עמוד ודף עוד מילה ומשפטי זיכרון..

הכל נשמר אצלי, הרבה דפים שנכתבו עליך.

שומר אותך בלב ואת הזכרונות על הנייר.

הכל היה כל כך מיוחד,

עד ליום שהפכנו למשפחה שכולה הרגיש לי שהמשפחה תמיד תהיה ביחד, קרובים אחד לשנייה, 8 אחים ואחיות חיים באושר, היה נראה שכל הטוב הזה לא יחלוף לעולם אבל ברגע, משהו לא טוב קרה והעולם השתנה קצינים הגיעו לבית וגם בטלוויזיה שידרו את הנורא מכל, אני אח שכול.

צהריי היום, אבל הכל פתאום חשוק. כל התוכניות לעתיד נחרבו.

אני שואל למה אי אפשר לשנות, ולהגיד אלוהים לקח ואלוהים יחזיר ?

תבוא ב22.9 ותהפוך את היום הזה לטוב בחיי ולא לעצוב.

אבל בינתיים, גן העדן הפרטי לא יחזור למה שהיה.

עולים לכביש שלא נגמר.

אתה, הילד הכי טוב שאני מכיר, שתמיד עזרת כל הזמן, בלי לעצור לרגע שכיבדת והיה אכפת לך מכולם, כבר לא נראה אותך ולא נרגיש לא נחבק, ולא נשמע לא נאחל עד 120 שנים טובות ולא נחייך ונצחק ביחד.

אני, האח הקטן במשפחה, מבין שהחיים ממשיכים.

גדלתי ולמדתי, התאהבתי והתאכזבתי

התגייסתי והשתחררתי, טסתי וחזרתיו

אתה נשארתי בן 19, כמה אהבת את החיים, עם אושר אין סופי וצחוק מתגלגל.. שירת חיך באמצע נפסקה, נקטפת בשיא פריחתך, כשכל העולם לפניך. הלכת עם אמונותיך ואהבתך למולדת, קידשת בגופך ובנשמתך את ערך החיים, בעת מילוי התפקיד שכל כך אהבת.

מלאך שכמוך, מצאת בית והכרת משפחה חדשה למעלה, מלאכי ישראל זכו.
גם להם אתה דואג, אני בטוח, גם כשאין לך למה.. תמיד היית טוב לכולם.
מני בשבילי היית גיבור על, עוד בחיים, עם החיוך הכי רחב שראיתי, מקור ההשראה
והאח הגדול והחזק שלי שאני סומך עליו בעיניים עצומות, הצלת הרבה אנשים,
הצלת את אבא. הגאווה בכך מנצחת כל עצב, איתך
חרוט בלב, אני ממשיך להביט קדימה ביחד עם המשפחה האוהבת ושני האחיינים
המתוקים,
שאחד מהם קיבל את השם שלך, שוהם- מנשה, גם חייכן קטן וחמוד.. ונחכה ליום
שבו הגעגוע ייפסק ותמלא את החסר.
תחזור לבית, נוריד את התמונות מהקירות, תעשה מקלחת חמה, אני אביא לך
בגדים.. וביחד כל המשפחה, בשולחן מלא, נאכל אוכל של אמא.
יהי זכרם ברוך, של כל מלאכי ישראל.

מני ואחיו יעקב

היי מני, זה שוב אני אחיך הקטן, מדבר אליך הפעם מהודו. פעם ראשונה שאני לא בארץ ביום הזה, לא בא לבקר אותך, עם כל המשפחה. יצאתי לטיול אחרי הצבא להגשים את עצמי. אני רואה דברים שלא ראיתי בחיים ומתלהב כמו ילד מהדברים הכי קטנים שיש לעולם להציע.

כיף לי, אני מאושר כל יום מחדש ויש אנשים טובים מסביבי שגורמים לי לפרוח. אין יום שאני לא חושב עליך ושואב ממך כוחות. מאז שהלכת השתנית מני, הפכתי את העולם שלי לטוב יותר, לא יכולתי לקבל רק את הכאב הזה ולהתמודד איתו לבד, התחלתי להאמין בטוב כל יום מחדש, לפזר שמחה לכולם ובעיקר להיות שמח במה שיש לי, נהפכתי לבן אדם חזק מהנפש אחרי כל מה שלמדתי בחיים. תודה לך אח גדול, על זה שאתה מלמד אותי ושאתה איתי כל הזמן, שומר עליי שאני יוכל להמשיך עם השטויות שלי.

הלוואי היית יכול לחזור לבית ולהרוס הכל לגעגוע, הוא כבר התרגל לזה שאתה לא פה. אם אתה קורא את המכתבים שלי, תרד לבית מלאך קטן, תחייך אלינו ותחבק, תדגדג אותנו על הספה הישנה כמו פעם, אפילו נלך למגרש תראה לי דברים חדשים שלמדת ותנצח אחרי שתי דק' כמו תמיד.

מני אני מרגיש אותך קרוב אליי, כנראה גן עדן זה קרוב לגבעה שאני נמצא בה, הכל צבעוני,

יש שמש וברקים, קשת בענן, גשם והמון עצים מתחתיי. ואני לבד חושב עליך, על זה שלא זכית לראות אותי גדל ונהיה גבר כמוך, לא זכית לראות את האחיינים שלך גדלים ולא בנית בית עם ילדים חייכנים משלך, היית רק ילד כשנהרגת..

ילד גיבור שכמוך, אני בטוח שאתה עושה חיים למעלה ושכולם רוצים אותך לידם.

מני אחי, אני אוהב אותך, האח הכי טוב בעולם.

נתראה בעתיד אני בטוח .

הוא הכי חזק עם כוחות לא מהעולם הזה. יש לו חיוך מאוזן לאוזן, צנוע, ביישן, מכבד את כל הסובבים אותו, תמיד אוהב לעזור ולסייע, לתמוך בכולם ולתת מליבו ועוד המון תכונות מרשימות, אוהב את ההורים שלו ואת שבעת אחיו ואחיותיו. מי שמכיר אותו מקרוב יודע שאפשר לסמוך עליו בעיניים עצומות.

כל חיוך שלו קורן ומשפר את ההרגשה של האחר, ממש עושה פלאים הילד עם האישיות הזורחת, כולם אוהבים אותו מאוד והרבה מכירים את שמ. הוא חולה על כדורגל ומאוד אוהב לשבת מול המחשב ולשיר. כשהתגייס ביקש להיות לוחם במשמר הגבול ושאיוותיו היו רבות.

ב22.9.2004 במשמרת בגבעה הצרפתית הוא הלך עד הסוף עם ה"אני מאמין" וידע שקודם כל, זה לשמור על האזרחים בלי לחשוב על עצמו ולהחתים את הגורל שלו, להחתים אותו במעשה גבורה.

כמה ימים לפני יום כיפור הוא עזב והשאיר חלל ריק כגודל של אותו עולם משוגע בו אנו חיים.

איך זה שהעולם החמיץ את הילד הזה?

כ"כ הרבה דברים נקטעו ברגע אחד והמון זמן לנוח לילד הכי חזק שאני מכיר, גיבור אחד

בן 19-מנשה (מני) קוממי - 1985/2004

תאריך האזכרה - ז' בתשרי 9/10

יום ראשון הזה, 9:30 בבוקר.

הר הרצל חלקה ד'.

יעקב כתב- 10 וחצי שנים

אני רוצה שתתעורר גיבור שלי, אפשר ? מתגעגע אליך יותר מתמיד !
אני מדמיין אותך עומד בדלת, מחייך וקופץ על כולנו בחיבוקים ונשיקות
ומספר לנו שבא לך לחזור אלינו מהצד השני של המלאכים, אל הבית שלך שבו גרת 19
שנה עם כל המשפחה.

אני מנסה להיות אופטימי אבל הזמן הזה מעצבן, הוא עובר מהר מדי ואין ממך שום
סימן.. 10 וחצי שנים חלפו שבהם אתה נשאת כמו שהיית, כמו שאתה עדיין בתמונות..
צעיר ויפה ועם חיוך ענקי.. חצי מהחיים שלי שאני חי בעולם לא רגיל, עולם שבו אני אח
שכול, שאני הולך להר הרצל לימי זיכרון ואזכרות ושיש לי הרבה חלומות על ילד בן 19
שרק התחיל את החיים שלו ולעולם לא ישוב, חלומות על אח שלי.

הרבה מחשבות על מה אם זה לא היה קורה לנו.. השארת מאחוריך הרבה מדי.
מני מלאך קטן אני זוכר שתמיד היית שר לנו בבית, זורק עלינו כריות, מרביץ לנו בצחוק,
מלמד אותנו איך להיות גברים וגם לא מפסיק להצחיק את כולם.. אבל באותו יום הבנתי
שזאת לא עוד בדיחה, אתה לא חוזר.. באותו יום שאבא התקשר אליך ולא היית לענות,
היום שבאו אנשים מהבסיס שלי ושלך לתקתק בדלת ולהגיד את הבשורה הכי רעה
שמישהו יכול לקבל.. ה- 22/9/04.

וזה היום שהייתי רוצה לחזור אליו.. לרוץ אליך מהבית עד למחסום בגבעה הצרפתית
ולהגיד לך לירות בה ולהציל את שניכם, אותך ואת יונתן.. שבכל הכתבות היו רושמים
דברים חיוביים, במקום להזוף אותה ולהיות קרוב לאלוהים.. עיטור המופת לא עוזר אם
אתה לא כאן.

תמיד היית ותהיה בשבילי החזק והכל יכול אח גדול, אני מאמין שאתה יודע כמה אני
בוטח בך כאן מלמטה.. אתה תמיד שומר שלא יקרה לנו משהו רע, שנצחק ושלא נוריד
את החיוך מהפנים לעולם. החשיבה עליך והמשמעות שלך בחיים שלי נותנת לי את
הכוח להיות מאושר כל יום מחדש.

פעם הייתי ילד בעייתי שעושה המון שטויות אבל לאט לאט משהו בי רצה להידמות לך,
פתאום הרבה אנשים אומרים לי שאני ילד טוב.. אבל קשה לי לקבל את זה, תמיד אני
אומר שזה לא נכון.. פשוט מוזר לי איך השתנתי בלי לשים לב בגללך..

אני הייתי בגיל תשע כשנהרגת לא הספקתי אפילו להגיד לך שלום..
אני לא אשכח שהייתי ילד אמרו לי אח שלך מלאך, עכשיו אני מבין למה הם התכוונו..
לך וליונתן הוענק עיטור המופת, מנעתם בגופכם פיגוע תופת והצלתם מאות אנשים
בגבעה הצרפתית אתם גיבורים ! אפשר להגיד שאלוהים באמת לוקח רק את הטובים..
אותך, את יונתן ואת רענן ז"ל שבדיוק נהרג שנה לפניך.. איך התעקשת להגיע למג"ב
ואבא ואמא לא יכלו להגיד לך לא..
הלכתי אחריו גם לשם לאיפה ששירתת..
אולי לא נתנו לי ללכת לקרבי ולהמשיך אותך אבל כל עוד אני איפה שהיית ברגעים
האחרונים זה לא חשוב..
תודה שעזרת לאבא שהיית ילד, אפשר להגיד שבזכותך הוא חי היום..
כל מי שהכיר אותך יכול להגיד רק דברים טובים עלייך שהיית בן אדם עם נשמה טובה
והיית מצחיק את כולם שלא עושה רע לאף אחד ושאתה צנוע, מכבד נותן ועוזר לכל מי
שהיה צריך..
ויש לי עוד הרבה מה להגיד..
אבל יש משהו שגם מי שלא הכיר אותך, ראה בך..
חיוך הזה שלך והעניים הצוחקות שכל מקום שאליו הלכת, אתה מחייך את החיוך הכובש
שלך וזה כבר הראה לכל מי שהיה סביבך מי שאתה..
על איזה בן אדם זהב היית.. מני אומרים שלקחתי ממך את החיוך ושיש בינינו דימיון גדול
אני יכול להגיד רק שזכיתי להיות דומה לך ! אני מתגעגע אליך ואני לא ישכח אותך בחיים !
אתה תמיד תהיה חרוט בלב שלי, במחשבות שלי, בכל מקום שבו אני אלך ושאני יתחתן
ויהיו לי ילדים אני יספר להם בגאווה איזה אח גיבור היה לי..
פרח – חיוך – גיבור
אני אוהב אותך מני ומאמין שאתה שומר עלינו מלמעלה !
ת.נ.צ.ב.ה

חוויית כתיבת האלבום

תלמידים

משה: מהלך התקופה בה עבדתי על האלבום הרגשתי הזדהות באיזשהו מובן מסוים, הזדהות עם ההורים, כלומר זו הפעם הראשונה שיצא לי להיפגש עם משפחה שכולה, אי אפשר לתאר במילים את מה שהם חווים יום אחר יום מבלי לראות את זה בעיניים. מעבר לזה, ניתן להבין שכמו שאר החיילים מני היה בסך הכל ילד שלא ראה כלום בחייו, הוא החליט להתגייס כי הוא הרגיש שהוא צריך לתת את חלקו למדינה, לתת משהו מעצמך עבור המדינה שבה אתה גודל, בנוסף לכך, לעשות משהו עבור עצמך.

אביה: החוויה שלי מהעבודה הייתה מאוד מעניינת ומאתגרת הייתה גם קצת עצובה כי בכל זאת חיל שנהרג זה עצוב לא משנה מה שמחתי לעשות את העבודה הרגשתי שאני נותנת מעצמי ודווקא כל הקטע של החללים שנופלים בצבא הגנה לישראל זה ירגיש לי מחויבות אמיתיתביום שפגשתי את ההורים של מני הייתי מאוד מרוגשת ושמחה לראות אותם ישבנו במשך כמה שעות ודיברנו על מני בהתחלה היה קצת קשה לשמוע כל המכתבים וכל החוויות זה הדברים לא פשוטים אבל בסופו של דבר ההורים מאוד הסבירו לנו שתפו אותנו והיה לי נורא כיף לשמוע הדבר שהכי התרגשתי ממנו זה המכתב שויקי חברה שלו כתבה לו.הרגשתי ממש מחויבות במה שעשיתי ולמדתי יותר על מני ועל סיפור החיים שלו ובכללי שצריך להעריך כל רגע בחיים שלנו והבנתי שזה לא כזה פשוט לשמור על המדינה שלנו.

תהילה: אף פעם לא הרגשתי חיבור עמוק למשפחה שכולה או הבנת השכול ואובדן עד ש"הכרתי" את מני.

תוך כדי הסיפורים של ההורים וקריאת המכתבים של האחים של ויקי הרגשתי אותו מי הוא היה מה הוא נתן, הרגשתי חיבור אליו ואל המשפחה והצלחתי להרגיש מזה אובדן.

כאב לי עליו ועל כל המשפחות שביום אחד איבדו אדם שכל כך יקר להם מכל סיבה, צבא, תאונה, פיגוע או מוות אחר.

אני שמחה שלקחתי חלק בפרוייקט הזה, מרגישה שלמדתי להרגיש את האחר.

תודה לך מני, תודה למשפחה שלך שהיתה אדיבה וקבלה אותנו באדיבות למרות הכאב לפתוח פצעים.

יהי זכרך ברוך